

HandbalX-tra

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE VLAAMSE HANDBALVERENIGING - MAART/APRIL/MEI 2014

BELGIË - BELGIE	
PB	
8500 KORTRIJK 1-2	
12	3667

Elewijtcenter

meeting - congress - hotel

Let's meet in Elewijt Center

Voor al uw :

- ◆ Seminars
- ◆ Dinners
- ◆ Trainings
- ◆ Feesten
- ◆ Business lunches
- ◆ Hotelovernachtingen

We hopen u in de toekomst te mogen verwelkomen!

Het Elewijt Center – team

Voor meer informatie kan u ons bereiken op 015 62 72 72 of info@elewijtcenter.be

www.elewijtcenter.be

Ook Tongeren in de kwartfinale

Handbal x-tra

Verschijnt 4x per jaar
Prijs per nummer 2 euro
V.U. David Van Dorpe
H.Vanveldekesingel 150/29
3500 Hasselt

Redactie

Cois Van Aelst
David Van Dorpe
Marcel Coppens

Medewerkers

Gerrit Vertommen
Katrien De Backer

Foto

David Van Dorpe
Tine Verheyden
Eddy Vannoppen
Cederic Janssens
Marcel Coppens
Eddy De Vlieger
Alain Decamps
HKW Lokeren

Coverfoto

Klaudia Obrusik
in de wedstrijd
Initia - Bocholt
(foto: Eddy Vannoppen)

Terwijl de Vlaamse handbalclubs zich opmaken voor de eindfase in de verschillende competities, viel er een kleine bom in handballand. De Luxemburgse handbalfederatie (FLH) trok zich, met de eindmeet in zicht, terug uit het Beneluxliga-verhaal. Een donderslag bij heldere hemel? Toch wel. Het was geen geheim dat de Luxemburgers zich regelmatig ergerden aan de houding van het Nederlands Handbalverbond (NHV) in de samenwerking. Het spontane ontslag van Karel Schreurs, één van de Nederlandse afgevaardigden, maar toevallig wel de voorzitter van het Benelux bestuur, was een teken aan de wand dat het ook intern rommelde in Nederland. De Luxemburgers staken hun nek ver uit in de samenwerking. Zij zouden de Beneluxliga huisvesten en een personeelslid ter beschikking stellen. Ze hadden het er moeilijk mee dat één van de partners blijkbaar niet echt in de boot zat, maar aan de kant stond, en niet aarzelde om de boot bij momenten te torpederen. Gezien de constructieve houding van de Luxemburgers in het voortraject kwam hun “njet” echter toch als een verrassing. Bij het ter perse gaan van dit nummer waren alle zeilen bijgezet om alsnog opnieuw een goeie oude Beneliga op poten te zetten voor volgend seizoen. Het kind met het badwater weggooien zou zonde zijn.

Intussen deed United Tongeren het kunststukje van Initia Hasselt vorig seizoen over. Tongeren plaatste zich voor de kwartfinale van de Challenge Cup. Daarin speelt Tongeren tegen het Poolse Pulawy, dat vorig seizoen door Initia uitgeschakeld werd na een thriller. Tongeren kampt echter met hoge blessurelast (Tasevski, Devisch, Bolaers,...) en zal alles uit de kast moeten halen om het de Polen lastig te maken.

Wat kan U verder in dit nummer terugvinden? Soms is het goed om eens over de haag te kijken. Handbal over de taalgrens, of in het buitenland...of hoe zou het gaan met de andere zaa-sporten bij ons? Marcel Coppens sprak met twee prominenten van onze grote broers uit de zaa-sport. één uit het basketbal, en één uit het volley. Eind maart neemt opnieuw een damesselectie mee aan een internationaal toernooi. Twee jaar na de European Open U19 trekt de U23 selectie onder leiding van Linde Panis naar Griekenland voor de Challenge Trophy. Wij keken vooruit met Nele Antonissen, één van de grootste talenten uit het dameshandbal. De komende edities gaan we ook eens langs bij enkele gewezen topspelers die begin de jaren '90 naar België kwamen, en van wie de kinderen intussen met succes de fakkel overnamen. We begonnen Ryszard Obrusik. Verder trok Handbal X-tra ook nog naar Lokeren, Leuven, Skopje en...naar onze verzekeraar Ethias.

Zusjes Nele en Katrijn Antonissen:

'Uilenspiegel is onze biotoop'

In een wedstrijd keiharde tantes, aan tafel twee bescheiden, verlegen meisjes. Als we de zusjes Katrijn (doelvrouw) en Nele (topscorer) Antonissen vragen voor een interview levert dat geen spraakwaterval. Maar gelukkig is er mama Els. Die is niet op haar mondje gevallen en compenseert dat timide van haar tienerdochters met enkele rake uitspraken. Een gesprek over het eerste seizoen van 'den Uil' in de hoogste damesreeks, het gemis van een nationale damesploeg, het heengaan van de Topsportschool en de ontwikkeling van jong talent.

De steile opgang van de damesploeg van Uilenspiegel is genoegzaam bekend. Vier opeenvolgende promoties, een zeer jonge meiden-groep en sinds dit seizoen aardig op weg een vaste waarde in eerste nationaal te worden.

'Wij hebben dat succesverhaal niet volledig beleefd,' weet Katrijn, 'in de regioreeks waren we nog te jong om mee te spelen. Pas vanaf november 2011, toen al in de Liga, waren we speelgerechtigd. Dan kwam de promotie naar tweede nationaal, weliswaar met het nodige geluk, waar we zijn gestart met het behoud als grote uitdaging. En wonder boven wonder werden we kampioen. Uiteraard is zo'n opeenvolging van successen wel leuk, maar er schuilt ook gevaar in. De kans op een plotse teleurstelling is groot als je altijd maar wint en omhoog mag kijken.'

'Onze entourage, en vooral ook de andere ploegen, vroegen zich af of we wel klaar waren voor die stap naar eerste nationaal,' valt Nele in, 'Terecht denk ik. Het is inderdaad allemaal heel snel gegaan. Té snel? Dat zal de toekomst uitwijzen. Het was gewoon een opportuniteit, zo'n kans laat je toch niet liggen? We hadden gewoon niks te verliezen. Zelfs als we opnieuw zakken hebben we toch geproefd van de topklasse en pakken we toch die ervaring mee. Intussen hebben we wel begrepen dat het niveau in eerste nationaal veel hoger ligt. Het gaat sneller, harder ook wel. Vooral die eerste competitieronde bleek constant een aanpassingsproces. Vandaar de soms grote verschillen in de eindscore. Maar in de terugronde loopt het merkkelijk vlotter. De kloof is niet meer zo groot, we voelen dat we aangepast raken. We hebben toch ook al vier keer gewonnen. Dat geeft moed, dat motiveert. Akkoord, we staan nog steeds op die weinig benijdenswaardige

voorlaatste plek, maar we hopen op de redding. Als we dit niveau kunnen vasthouden hopen we in eerste te blijven...'

Topscorer van 17

Nele Antonissen is al wekenlang afgetekend topscorer in de hoogste damesreeks. Zij gaat een resem 'gevestigde waarden' vooraf. Wat doet dat met een meid van 17?

'Helemaal niets, ik ben daar echt niet mee bezig,' lacht Nele verlegen, 'maar het is wel leuk natuurlijk. Het was ook helemaal geen doelstelling, ik ben er gewoon ingerold. Nee, het is zeker geen status die ik wil verdedigen. Het belangrijkste is het team. Niet Nele, maar de ploeg moet scoren. Een verklaring voor die vele goals heb ik niet. Ik denk dat het gewoon de manier van spelen van Uilenspiegel is. Ons systeem is gebaseerd op snel en tactisch handbal en dat ligt me wel.'

Katrijn: 'Wij spelen inderdaad een snel en tactisch soort handbal en heel wat tegenstanders hebben het daar moeilijk mee. De nadruk ligt op collectiviteit. Met zijn allen verdedigen, met zijn allen aanvallen, als één blok. Zeker niet gericht op individuen, of op persoonlijke acties. Nele rondt gewoon de kansen af die wij als team creëren, zonder persoonlijk belang. Op die manier hopen we ons ook uit die gevaarzone te werken. Het is overigens een rare competitie dit seizoen. Iedereen kan van iedereen winnen of verliezen, enkel het verschil tussen de play-offs en de play-downs vind ik nog groot. Maar in de onderste helft hebben wij winstkansen. Als we ons in eerste kunnen bevestigen, denk ik dat Uilenspiegel nog enorm veel groeimarge heeft naar de toekomst toe. Wij willen een vaste waarde worden.'

10

De Pivot
handbalshop.be

Keepster Katrijn Antonissen

Topsportschool

6

De zusjes Nele en Katrijn Antonissen zitten in het laatste jaar van de Topsportschool. Op internaat in Hasselt, met buiten de normale vakken ook dagelijks enkele uren handbaltraining, en twee keer per week (dinsdag- en vrijdagavond) clubtraining met 'den Uil'. Hun engagement voor handbal is groot.

'Absoluut. Nele en ik zijn ook coach van de pupillen meisjes en ik geef nog handbalinitiatie in scholen,' vertelt Katrijn, 'Dat is een serieus engagement, er steekt heel wat tijd in, maar het loont de moeite. Ik doe het gewoon graag.'

'We zijn de hele week met handbal bezig,' bevestigt Nele, 'In Hasselt krijgen we training van Jos Schouterden en Marijn Peeters. Helaas

De zusjes Antonissen

ons laatste jaar, want de Topsportschool staat op punt te verdwijnen. Maar de return die we van onze sport krijgen is groot. Ik ben 17 en heb een basisplaats in eerste nationaal. Toch fantastisch? Misschien krijg ik bij andere clubs die kans niet eens. Want Uilenspiegel speelt eigenlijk met een veredelde kadettenploeg in eerste nationaal. Uitzonderlijk toch?'

Als de Topsportschool ter sprake komt zet mama Els zich schrap. Zij nam immers het voortouw om het voortbestaan van de school te gaan bepleiten bij sportminister Muyters. Als boze mama ...

'Wij hebben als ouders een manier gezocht om toch ons ongenoegen en onze bekommernis te uiten,' aldus Els Gonthier, 'en vermits minister Muyters vlak om de hoek woont in Edegem hebben we onze stoute schoenen aangeetrokken en gingen we bij hem aankloppen. Helaas zonder resultaat, want hij was niet thuis en we kregen evenmin een afspraak. Ach, wij wilden gewoon een signaal geven dat als hij de Topsportschool sluit ook speelsters van Wilrijk en Edegem, vanuit zijn buurt, het slachtoffer zijn van die maatregel. Doel was dat alle spelers die aan de Topsportschool waren gestart hun opleiding ook konden volmaken, maar dat is jammer genoeg niet gelukt. We hebben hem daarover in Edegem nogmaals aangesproken op een kampioenviering en toen beloofde hij naar een wedstrijd van Uilen-

spiegel te komen kijken. Wat enkele weken geleden ook is gebeurd. Ach, we hebben uiteindelijk kunnen afdwingen dat de Topsportschool nog een jaar langer open blijft en de studenten geboren in 1996 hun humaniora kunnen afwerken.'

Nationale selecties

Einde maart spelen de damesselecties M19 en M23 de Challenge Cup in Griekenland. Als dat geen goed nieuws is. Want eindelijk lijkt er schot te komen in de zaak van een nationale damesploeg. Een nieuwe start ?

'Ik hoop het,' lacht Nele, 'en ik hoop vooral dat de VHV opnieuw zal investeren in een damesselectie. Momenteel staat er een toffe groep met gemotiveerde mensen, zowel spelers als entourage. Dus hopelijk lukt het. Of we alle talenten bijeen krijgen is koffiedik kijken. Een Xenia Smits bijvoorbeeld schijnt al een Duits paspoort te bezitten, die zal wel weten wat te kiezen. Maar eindelijk wordt bij ons werk gemaakt van selectiewerking. Dus

laat ons het vooral probéren. Mijn toekomst ? Is voorlopig niet aan de orde. Ik voel me lekker bij een warme club als Uilenspiegel. Maar zeg nooit nooit. Wie weet doet zich ooit de kans voor om naar een grotere club, wellicht in het buitenland, over te stappen. Dan zal ik dat zeker overwegen. Voorlopig ben ik echter niet met carriéreplanning bezig.'

'Bij Nele draait alles om sport,' besluit mama Els, 'al van de kleuterleeftijd heeft zij aan sport gedaan. De latere keuze voor de Topsportschool was eigenlijk een logische keuze. Ze wilde haar studie combineren met sport. Wat de verdere ambities zijn zullen we de komende jaren zien. Er is inderdaad geen carriéreplanning. Voor ons blijft het gelijk. Als ze beslist: ik blijf bij Uilenspiegel, in eerste of zelfs tweede nationaal, daarbij nog opleiding geven aan jeugd en scheidsrechter zijn, oké voor ons. Wil zij hogerop ? Ook goed, het is haar keuze. Ik hoop enkel dat men eindelijk meer wil investeren in dameshandbal...'

Cois Van Aelst

Wedstrijdschema poulefase Challenge Trophy Dames U23

Moldavië - België
26 maart om 15u

Griekenland - België
27 maart om 13u

Letland - België
28 maart om 15u

‘Eerst revalideren, dan opnieuw sporten’

Na zijn afscheid bij United Tongeren koos Koen Roggeman voor een sabbatjaar. De gewezen ‘handballer van het jaar’ wilde meer tijd en aandacht voor zijn gezin en zette handbal op on hold. Tot Olse Merksem hem kwam vragen zijn kennis en ervaring ten dienste te stellen van zijn moederclub. Koen Roggeman bezweek voor die noodkreet van de neo-eersteklasser en trok back to the roots. Helaas sloeg het noodlot toe enkele weken nadat Koen de training had hervat. Hij had nauwelijks een competitiewedstrijd gespeeld toen hij in januari slachtoffer werd van een zwaar verkeersongeval. Met ernstige lichamelijke schade voor gevelg...

Koen Roggeman, toen nog in het shirt van Tongeren, tegen Volendam

‘Ik reed met mijn bromfiets tegen een auto en brak mijn twee bovenbenen,’ vertelt Koen Roggeman, ‘bovendien een klaplong, inwendige kneuzingen en heel wat schaafwonden. Nee, er was serieus wat ravage. Intussen werd ik geopereerd en nu is het afwachten tot begin maart voor een evaluatie van mijn lichamelijke toestand.’

De Antwerpenaar beseft dat hij het gelukkig nog kan navertellen, maar tevens dat hem een lange revalidatie wacht. ‘Als blijkt dat de breuken goed aan elkaar zijn gehecht kan de revalidatie starten. Dan moet ik echt opnieuw leren stappen. Een langdurig proces? Dat is eufemistisch uitgedrukt. Men voorziet alvast vier maanden intensieve revalidatie naar de normale status, tot een jaar om eventueel

opnieuw te sporten. Mijn verdere handbalcarrière? Laat ons zeggen dat ik eerst opnieuw wil leren lopen, en daarna zien we wel wat nog kan qua sport. Het woord handbal durf ik voorlopig niet uit te spreken. Mijn prioriteit is op een normale manier terug kunnen gaan...’

Koen Roggeman was naar Olse teruggekeerd om het team een extra impuls te geven. ‘Jammer dat ik Olse niet kan helpen. Ik wilde mijn moederclub zo vlug als mogelijk uit de gevarezone halen. Nu volg ik het vanop afstand maar Merksem lijkt toch op weg naar een verlengd verblijf in eerste nationaal. En dat stemt mij optimistisch, ook wat mijn eigen revalidatie betreft,’ besluit de gewezen handballer van het jaar.

Cois Van Aelst

Positieve evolutie bij KHT Roeselare!

Drie jaar geleden werd Bart Coppens door de clubs verkozen in de Raad van Bestuur van de VHV. Wij vroegen aan de voorzitter van Knack HT Roeselare hoe het gaat met zijn club, en om een tussentijdse balans van zijn mandaat als bestuurder bij de VHV.

Bart Coppens: 'Met de Roeselaarse handbalclub gaat het in alle geval prima. We hebben op één of andere manier een nieuwe adem gevonden. Ik merk dat het vooral goed gaat bij de jeugd. We hebben ingezet op kwaliteit en kwantiteit, en dat begint vruchten af te werpen. Vroeger waren we, bij wijze van spreken, blij wanneer we een volledige miniemenploeg, of een kadettenploeg hadden. Nu hebben we de volledige piramide en traint iedereen twee of drie keer per week. De trainersposities zijn dubbel bezet, wat tegenwoordig geen overbodige luxe is, en er zijn veel spelers per ploeg. Ik was dit weekend op een wedstrijd van de J16, en er zat aardig wat volk in de tribunes. Allemaal tekenen dat we als club een stap vooruit gezet hebben. Ik ben er ook van overtuigd dat het allemaal een sneeuwbal is. Meer kinderen trekken op termijn nog meer kinderen aan. Staden, onze satellietclub, doet het overigens ook heel goed op de welpentornooien. Bij onze senioren denk ik dat we enkele jaren geleden een zeer goede beslissing genomen hebben door Mourad Larit als trainer aan te trekken. Er wordt hard gewerkt, de aanwezigheid op training is beter dan wat ze in het verleden was, en de resultaten beginnen te volgen. Wel zijn de waardeverhoudingen binnen de Ligareeks niet wat ze zouden moeten zijn. Binnen de Liga West waren de verschillen zeer groot. We hebben tot midden oktober moeten wachten op de eerste stevige wedstrijd, tegen Lebbeke. Ik ben dan ook eerder gewonnen voor meer niveau dan voor parallelle reeksen.'

Dat is materie voor de Raad van Bestuur. Hoe bevalt het je daar?

Bart Coppens: 'De Raad van Bestuur heeft veel aspecten. Een aantal zaken lopen vlot, en ik heb ook veel respect gekregen voor een aantal collega bestuurders en hun inzet voor de federatie. Ik denk dat we inhoudelijk de juiste prioriteiten hebben. Toch heb ik soms de indruk dat we voor een stuk geremd worden in onze beleidsruimte door de samenstelling. Ik ben van mening dat er teveel gedacht wordt aan de achterban en te weinig aan handbal. Dat zouden we achter ons moeten kunnen laten. Verder hebben we natuurlijk ook een aantal klappen gekregen, denk maar aan topsport, of het wegvallen van de provinciale middelen voor sport. Ik probeer mijn steentje bij te dragen aan het beleid, en aan het bewaren van de rust in het topsport-breedtesport debat dat soms de kop opsteekt, terwijl wij er eigenlijk te klein voor zijn.'

David Van Dorpe

HK Waasland Lokeren:

'De jeugd is onze enige toekomst'

Vader Albert en zoon Bert Dhanis: boegbeeld, motor, trainers, sterkhouders en aangezicht van HK Waasland Lokeren. Ze hebben net de training van pupillen en miniemen afgewerkt in de gloednieuwe Lokerse sporthal. 'Mooi hé. Net voor de laatste verkiezingen stond deze sporthal er. Ik heb nog gedaan gekregen dat we twee oefenvelden naast elkaar konden leggen voor de jeugd. En hiernaast hebben we nog een sporthal met tribunes,' knipoogt Albert Dhanis. Zoon Bert knikt bevestigend. Ze zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden die twee. En vooral met HKW Lokeren ...

10

De geschiedenis van het Lokerse handbal begint halfweg de jaren '70 van vorige eeuw.

'Ik speelde handbal op school in Dendermonde. Handbal was daar een heuse schoolsport. In die tijd was het VHV-secretariaat nog in Dendermonde gevestigd, dat moet rond 1977 zijn geweest. Uiterekend op dat moment werd in Lokeren een handbalclub gesticht en werd ik hier speler. Ik heb ook al zeer snel de trainerscursus gevolgd, want aan trainers was er in zo'n nieuwe kern uiteraard een enorme behoefte. Ik heb inderdaad al aardig wat handbaljaren op de teller. Maar veel langer als trainer dan als speler,' lacht Albert Dhanis, die meteen duidelijkheid wil scheppen over handbal in Lokeren.

Oud en nieuw Lokeren

'Er bestaan eigenlijk twee handbalclubs Lokeren in de handbalgeschiedenis,' weet Albert,

'De eerste is inderdaad ruim 35 jaar geleden ontstaan, maar omstreeks 1994 al ter ziele gegaan. Ik was eerst speler, daarna trainer bij dat oude, oorspronkelijke Lokeren. Ik ben dan overstapt naar Waasmunster als jeugdtrainer. In 2000 hebben we samen met enkele gewezen jeugdspelers van Lokeren de club een nieuwe start gegeven. De goesting om in eigen stad te kunnen handballen was te groot. Men kwam voortdurend bij mij aankloppen om het initiatief te nemen. We hebben dan twee seizoenen enkel met senioren gespeeld in de provinciale reeks en daarna heb ik de jeugdwerking opgestart. Die herstart is zowat het embryo van het huidige Lokeren, dat eigenlijk Handbalclub Waasland Lokeren heet. Dat zit zo: wij hadden te weinig jeugd, Waasmunster te weinig trainers. Uit dat gemeenschappelijk probleem is een overkoepelende samenwerking ontstaan tussen deze twee clubs, onder de noemer HK Waasland. Omdat we intussen

Albert Dhanis

ook bindingen hebben met Berlare, zit die club ook onder die koepel. We proberen met onze mensen ook in Berlare aan jeugdwerking te doen, bij de pagadders.'

Ja hoor, David Polfiet was destijds een (jeugd)product van dat oorspronkelijke Lokeren.

'Hij behoorde tot de laatste lichtung jeugd van het oude Lokeren, is dan naar Waasmunster gegaan en zo verder naar Hasselt. Maar zijn reputatie van tophandballer dwaalt nog steeds over de club. Hij is voor onze jonge gasten een voorbeeld, zijn naam straalt af op de jeugd,' zegt Albert Dhanis, die enkel maar kan bevestigen dat hij samen met zijn zoon Bert het 'nieuwe' Lokeren rechthoudt.

'Sportief klopt dat wel. Maar ik wil het wel nuanceren. Toen Bert terugkeerde uit Noorwegen heeft hij gevraagd volop de kaart van de jeugd te trekken. Toen zijn er ook enthousiaste ouders mee op de kar gesprongen, gelukkig maar. Bert en ik nemen het leeuwendeel van de trainingen voor onze rekening, de omkadering gebeurt door medewerkers. En mijn dochter traint de meisjes, maar dat is voorlopig nog geen succesverhaal. Meisjes aan het handballen krijgen ligt in onze regio zeer moeilijk,' aldus Albert Dhanis.

Waasmunster-Hasselt- Noorwegen-Lokeren

Het handbalverhaal van zoon Bert klinkt meer avontuurlijk. Van zijn 7 jaar speelde hij bij de jeugd van Waasmunster, trok dan naar de Topsportschool in Hasselt en na zijn humaniora naar de VUB.

'Omdat het topsportstatuut ideaal was om studie en handbal te combineren,' begint Bert

Dhanis zijn verhaal. 'Toen we met Waasmunster in Zweden een toernooi gingen spelen leerde ik daar iemand kennen, een Noorse speelster, en ben ik haar gevolgd. Ik heb in Noorwegen gewerkt voor een computerbedrijf en in enkele lokale ploegen gespeeld. Nee, nooit echt op topniveau, maar toch veel geleerd. Toen ik ging solliciteren zegde men mij: ah, je speelt handbal. Waarom probeer je het niet professioneel? Men heeft daar gewoon een andere kijk op handbal, in Noorwegen heerst een echte handbaltraditie. Dat Noors avontuur was een enorme ervaring, maar in de zomer van 2008 ben ik toch teruggekeerd en heb me dan volledig op de jeugdwerking van Lokeren gestort. Ik speelde zelf nog wel bij Waasmunster, heb dan mijn diploma LO behaald en enkele interims in het onderwijs gedaan. Maar ik wilde iets anders. En zo heb ik mijn eigen bedrijf opgestart, Cedalion. Ik geef training, incentives, teambuilding aan firma's, maar organiseer ook sportevenementen. Onder meer de Cedalion Cup, inderdaad.'

Bert bevestigt de woorden van vader Albert die beweert dat zijn zoon 5 dagen op 5 training geeft aan de jeugd. Da's niet niks als engagement. Dan moet je toch wel enorm gemotiveerd zijn?

'En een beetje gek zeker?, lacht Bert, 'Nee, ik vind dat de inspanningen die je levert om die kinderen op een verantwoorde en sportieve manier bezig te houden zeker verantwoord zijn. Om het eenvoudig te zeggen: het loont de moeite, je krijgt veel voldoening en erkenning terug van die kinderen. Dat is belangrijk voor ons. Ik ben er persoonlijk wel 7 dagen op 7 mee bezig, maar heb er enorm veel plezier aan. En de kinderen ook, dat merk je aan de manier waarop ze de sporthal binnenkomen.'

Sociale rol

Momenteel speelt de herenploeg van HKW Lokeren in de regio-reeks O-Vlaanderen, zeg maar het laagste niveau. En dat is ooit anders geweest. Lokeren speelde immers nog in tweede nationaal, maar ...

'Olala, momentje hé..., dat is een ander Lokeren hoor. Dat is het Lokeren dat na tweede nationaal ter ziele is gegaan. Wij hebben nooit in tweede gespeeld,' komt Albert Dhanis met klem tussen. 'Kijk, dat zit zo... Ik was toen actief bij Waasmunster, heb nog geprobeerd de meubelen te redden, maar het stannum-

Bert Dhanis

12

mer was al doorgegeven en we moesten compleet van nul herbeginnen. In 2000 kwam die doorstart, we zijn via een reorganisatie nog even gepromoveerd, maar we hadden te weinig spelers om dat niveau vast te houden. Vandaar onze stek in de regioreeks, overigens met een duidelijke missie: we zetten alles in op de jeugd. Kan ook bezwaarlijk anders. We moeten een club opbouwen, steen per steen...'

'We hadden geen andere optie, we hebben geen senioren waarmee we kunnen bouwen. Onze huidige regio-ploeg is zeer jong, dat zijn spelers die geleidelijk uit de J16 doorstromen,' vult Bert aan. 'Maar die regioploeg is voorlopig geen optie. De jeugdwerking is prioritair. Daaruit moet het Lokeren van de toekomst groeien. Het enthousiasme van onze jeugdspelers vind ik niet terug bij die herenploeg. Bovendien hebben we als sportclub een maatschappelijke rol te vervullen. De kinderen op een verantwoorde manier van straat houden. Wij hebben ook nogal wat spelertjes van Marokkaanse origine. Ja, je mag gerust stellen dat de club een afspiegeling is van de Lokerse samenleving...'

Cedalion Cup

'Hoe wij rekruteren? Eigenlijk door aan alle initiatieven van de sportdienst deel te nemen. Sportkampen, de Doe-aan-sport-Beurs,

maar ook via initiatie in de Lokerse scholen. Soms krijg ik e-mails van scholen met de vraag wanneer ik initiatie kom geven. Maar dit seizoen kwamen de nieuwe spelers eigenlijk zelf aankloppen. Wij eisen ook een zeker engagement van onze jeugd. Handbal moet op één of twee staan van hun hobby's, niet op drie of vier. Intussen zitten we vanaf pagaders tot bij miniemen met volledige ploegen. We doen ook aan omkadering. Zo gaan we geregeld naar tophandbal kijken in Duinkerken, naar USDK. De laatste keer was voor de Champions League tegen Kiel. We hebben ook al tegen de jeugd van Duinkerken gespeeld. Ze hadden zelfs een selectie gemaakt van hun beste miniemen. En eerlijk gezegd, wij hebben daar een goede beurt gemaakt. We moeten zeker niet onderdoen voor hun pupillen en miniemen. Intussen hebben we ook ons eigen jeugdturnooi, de Cedalion Cup. Op een tornooi in Duitsland dachten we: dat kunnen we zelf ook organiseren. En zo is vorig jaar de eerste editie ontstaan, met tien pupillen en tien miniemenploegen. Omdat nogal wat clubs daarna doorreizen naar de Partille Cup in Zweden kunnen we makkelijker goede ploegen aantrekken. Wij gaan overigens zelf ook naar Zweden. Een bijzonder positieve uitloper van dat tornooi is dat tientallen ouders spontaan wilden meewerken. Die ouders voelen zich intussen sterk betrokken bij de club als

tafelofficials, truitjes wassen, vervoer van en naar de wedstrijden, en zo meer. Dat is misschien wel het grootste succes van die eerste Cedalion Cup, dat we kunnen rekenen op een schare medewerkers. Ook van de deelnemende ploegen kregen we niets dan lof. Voor herhaling vatbaar dus, einde juni. We hopen enkel het toernooi financieel rond te krijgen. En voor onze eigen jeugd is het een sportieve uitdaging...'

Momenteel heeft HKW Lokeren een miniemenvloeg, twee pupillenploegen, drie welpen en drie pagadderploegen. Maar dat betekent ook behoefte aan scheidsrechters...

'Daarom dachten we: waarom niet zelf een cursus organiseren, dat bespaart eigen cursisten mogelijk een verre verplaatsing. Zo hebben we uit onze miniemen knap wat jonge scheids kunnen rekruteren. En ze fluiten ook effectief. Nu spelen we met het idee om ook een cursus aspirant-trainer te organiseren, ook alweer om ons eigen technisch kader uit te breiden,' besluit Bert Dhanis.

'Onze herenploeg? Voorlopig suddert die op een laag pitje,' beantwoordt Albert onze laatste vraag. 'De eerste jongens komen van

de J16 over, en zo moet de herenploeg geleidelijk groeien. Eens zover begint het pas echt als club, dan kunnen we doelen stellen, aan promotie denken, hogerop mikken. Nee, een langetermijnplanning hebben we niet. Dat is niet realistisch. Ook al omdat we onze betere eigen spelers de kans geven een stap hogerop te zetten naar Waasmunster. Die jongens moeten niet koste wat het kost in de regioreeks blijven hangen. Wie ambitieus is mag die ambitie kracht bijzetten. Andersom ook, spelers van Waasmunster die het kalmer aan willen doen zijn welkom in onze regioploeg. Die samenwerking loopt perfect. Een grote fusie? Nee, zijn we niet in geïnteresseerd. Ik denk dat er meer clubs finaal verdwijnen door fusies dan dat ze er sterker door worden. Een fusie leidt niet noodzakelijk tot kwaliteitsverbetering. Integendeel...

Luister, mijn eerste bekommernis met deze club is voldoende medewerkers te kunnen vinden in eigen rangen om onze ambities met de jeugd waar te kunnen maken. En op termijn hopen we een echt meisjesteam te vormen. Want meisjes rekruteren is het zwakke punt in onze contreien.'

Cois Van Aelst

Inside VHV

1 februari 1989 was een bijzondere dag voor de Vlaamse Handbalvereniging. Het was niet alleen de geboortedag van **Katrien De Backer**, maar eveneens de eerste werkdag van **Els Bal** bij de Vlaamse Handbalvereniging. Dubbel proficiat dus!

Skopje in de ban van handbal

De Macedonische hoofdstad Skopje is op enkele jaren tijd het Mekka van het handbal geworden. Enkele kapitaalkrachtige zakenmannen begonnen er een erezaak van te maken om de beste handbalploeg van Skopje te bezitten, en zo heeft Skopje momenteel liefst 3 ploegen in de Champions League: twee bij de mannen en één bij de vrouwen. De duels tussen Vardar Skopje en Metalurg Skopje zijn intussen legendarisch aan het worden, maar gaan, helaas, ook gepaard met supportersgeweld. De keerzijde van de medaille... Plaats van het gebeuren: de Boris Trajkovski Arena in Skopje, die plaats biedt aan 7000 toeschouwers.

Metalurg en Vardar namen eind de jaren '90 de fakkel over van Pelister Bitola, en verdeelden in het voorbije decennium zowat alle Macedonische titels en bekertjes onder elkaar. Intussen geven ze ook internationaal de toon aan, met deelname aan de Champions League, maar ook aan de SEHA Liga. De SEHA Liga was aanvankelijk vergelijkbaar met de Beneluxliga, maar dan in de Balkan: een competitie parallel aan de nationale competitie.

Marko Savovski (Vardar): "De SEHA liga was een noodzaak geworden voor ons. In de nationale competities van de ex-Joegoslavische republieken viel voor de topteams nog weinig te beleven. Ploegen als Zagreb (Kroatië) of Bosna Sarajevo (Bosnië) speelden elk jaar met de vingers in de neus kampioen in eigen land. In Macedonië hadden we nog geluk dat er drie ploegen kampten om de prijzen. We kregen

het internationaal ook moeilijk, omdat we te weinig wedstrijden op niveau hadden buiten de Europabeker. Daardoor vertrokken onze betere spelers naar de Bundesliga of naar Spanje. We hebben lang geijverd voor een uitbreiding van de Champions League, maar dat stuitte op verzet van, bijvoorbeeld, de Bundesliga. Zij spelen elke week op niveau, zij hebben die uitbreiding van de Champions League niet nodig. Daarom hebben we zelf het heft maar in handen genomen. We hebben een parallelle competitie op poten gezet met de topteams uit een aantal ex-Joegoslavische landen. Eerst was het behelpen, met relatief zware kosten en weinig publiek, maar wel goeie wedstrijden. Er kwam ook interesse uit andere landen, zoals Slovaakse, Polen en zelfs Wit-Rusland. De grote sprong voorwaarts is het sponsorcontract geweest met Gazprom. Nu wordt er door de clubs

VELUX®

EHF
CHAMPIONS
LEAGUE

FINAL4

31 May / 1 June 2014 LANXESS arena Cologne

2014 VELUX EHF FINAL4

Ticket Hotline
+49 221 280 288
Tickets online at
ehfFINAL4.com

VELUX

JACK & JONES

bet-at-home

SHARP

ehfFINAL4.com

#EHFFINAL4

ook wat geld verdiend, en komt er ook interesse uit landen die de boot eerst afhielden, zoals Slovenië en Hongarije.”

Vardar Skopje heeft een traditie van ruim 50 jaar, en is de eigenaar van haar eigen hal, KALE. Het was echter de komst van de miljoenen van de Russische gokbaron Sergej Samsonenko (Betcity) die de club aansluiting deed vinden bij de Europese top. Samsonenko haalde een aantal Russische vedetten weg bij het failliete Chekhovskie Medvedi, en als klap op de vuurpijl bracht hij de overal gegeerde Alex Duchebaev (zoon van) naar Skopje. Duchebaev was op de transfermarkt gekomen na het verdwijnen van Atletico Madrid, en Vardar haalde de linkshandige Spaanse international binnen voor de neus van Duitse en Franse topclubs. Maar Samsonenko beperkte zich niet enkel tot de heren. In één moeite zette hij ook een topclub op poten bij de dames, waarvoor hij onder meer een legertje Franse en Russische internationals haalde. Als klap op de vuurpijl begon hij ook met de bouw van een nieuwe eigen hal, en kocht hij ten slotte ook FK Vardar, de voetbalclub. Zijn dat niet veel eieren in één mand?

Savovski: “Ik denk dat de bouw van onze nieuwe hal een duidelijk signaal is van het lange termijn karakter van het engagement van Samsonenko. Het is waar dat we momenteel sterk afhankelijk zijn van één man, maar dat is in de Balkan niet uitzonderlijk. Samsonenko en zijn advocaat zijn ook de enigen die weten hoe groot het clubbudget echt is, want zij beheren de spelerscontracten bij de heren en de dames. We hebben wel een grote publieksaanhang, en onze fans zijn heel fanatiek, maar dat brengt financieel vrij weinig op, in verhouding tot het budget dat je internationaal nodig hebt. We moeten voor de topwedstrijden in de Boris Trajkovski Arena

De Boris Trajkovski Arena in Skopje

spelen. Daar kan 7.000 man in. Maar de tickets kosten slechts 2 Euro voor een mindere plaats of 4 Euro voor een betere plaats. De draagkracht van de mensen hier is niet zo groot. Maar de huur van de (schitterende) arena bedraagt wel 5.000 Euro per wedstrijd, los van de kost van de security. De relatie tussen de fans van Metalurg en Vardar is niet goed, en dat ligt helaas vooral aan onze fans. Wij hebben bij Vardar een fanatiek publiek, terwijl de achterban van Metalurg eerder een familiaal karakter heeft: gezinnen met kinderen, bijna zoals in Skandinavië. We hebben al ontelbare keren met de vertegenwoordigers van onze fans rond de tafel gezeten, maar het helpt niet. Eens ze allemaal samen zijn, gaat bij sommigen het licht uit. En regelmatig ten koste van de eigen ploeg. De fans hebben het veld bekogeld met munten en aanstekers na een beslissing van de scheidsrechters waar ze het niet mee eens waren, en hun eigen publiekslieveling, Timur Debirov, kreeg een aansteker tegen het hoofd en moest bloedend van het veld. Hij kwam de volgende wedstrijd, als statement naar de fans, opgelopen met een helm (lacht). De relatie met de oproerpolitie is ook niet goed. De fans dagen hen uit, door soms een kwartier lang schunnige liedjes over hen te zingen tijdens de wedstrijd, of met ACAB vlaggen (*All Cops Are Bastards, nvdv*). Als er dan iets fout loopt komt

van de andere kant de wapenstok snel boven...'

De EHF kan supportersgeweld in Champions League verband natuurlijk missen als kiespijn. Daarom stuurden ze onze landgenoot Klaus Convents naar Skopje, als speciale veiligheidsafgevaardigde, om de twee duels tussen Vardar en Metalurg in goede banen te leiden.

Klaus-Dieter Convents: 'Ik ben inderdaad een aantal keer in Skopje geweest dit jaar voor risicowedstrijden. De EHF is, met recht en rede, bezorgd om de veiligheid van de toeschouwers en de spelers bij de derby's. Incidenten zouden het imago van de Champions League ook beschadigen. In de aanloop naar zo'n risicowedstrijd zijn er dan een pak coördinatie vergaderingen, met de clubs, de lokale security, de oproerpolitie en de EHF officials. We proberen alle scenario's zo goed mogelijk in kaart te brengen. Op dat vlak zijn we pionierswerk aan het doen, want voor de EHF is dit een relatief nieuw gegeven. Mijn ervaring uit de voetbalwereld komt dan goed van pas, want in het voetbal heeft men op dat vlak al een hele weg afgelegd. Een van de voornaamste knelpunten is de ticketverkoop. Tickets voor wedstrijden in de Boris Trajkovski Arena zijn online te koop, en iedereen kan zijn zitje kiezen. De supporters zaten eerst dus door elkaar. We hebben dan geprobeerd om per club te verkopen, maar we stelden vast dat de Metalurg-fans 5.000 tic-

Klaus Convent (r.) had het niet onder de markt in Skopje

18 kets gekocht hadden aan de lage verkoopprijs van 2 euro, maar ze hadden er daarna een pak doorverkocht met grote winstmarges...aan Vardar-fans. Op de thuiswedstrijd van Metalurg was de meerderheid van de toeschouwers Vardar-fan. Het veiligheidsdispositief dat we opgesteld hadden was echt indrukwekkend, maar dat draagt ook bij tot een wat bitsige sfeer. De gemoederen waren behoorlijk verhit. Ik denk dat een heel deel van de harde kern van Vardar ook niet in de eerste plaats komt voor het handbal. Tot op heden is er gelukkig nog niets echt uit de hand gelopen, maar het zijn zeer stresserende dagen voor iedereen.'

De dames van Vardar, die ook regelmatig de Boris Trajkovski Arena uitverkopten voor hun Champions League wedstrijden, lijken goed op weg om de eerste editie van de Final4 bij de dames te halen. Die zal doorgaan in Hongarije. Ze wonnen vlot hun groep in de eerste ronde, voor Larvik, en in de tweede poule fase namen ze al de maat van het Duitse Thüringer en het Deense Midtjylland. Enkel in Savehof lieten ze een puntje liggen. Met Allisson Pineau, Amandine Leynaud en Siraba Dembele overtuigden de voorwaarden van Vardar in ieder geval drie Franse internationals om in het toch redelijk provinciale Skopje hun tenten op te slaan. Hoe

dan ook, Skopje is momenteel een stad waar de handballiefhebber rijkelijk bediend wordt!

David Van Dorpe

De 1/8e finales

HC Motor Zaporozhye – THW Kiel
 Aalborg Handball – FC Barcelona
 HC Vardar – Skopje - HSV Hamburg
 OrLEN Wisla Plock – MKB Veszprém
 RK Gorenje Velenje – PSG Handball
 Celje – SG Flensburg-Handewitt
 HC Metalurg – KIF Kolding København
 KS Vive Kielce – Rhein-Neckar Löwen

TORNOOIKALENDER 2014

Ieder jaar gaan in Vlaanderen heel wat toernooien door voor senioren en jeugd, voor dames en heren, recreatief of competitief. Hierbij kan u een klein overzicht vinden voor dit jaar. De details kan je vinden op de website van de toernooien. Veel plezier!

Internationaal toernooi Inès Mulier

ALLE JEUGDCATEGORIEËN

19 april - Izegem

www.izegemhandballtournament.jimdo.com

Flanders Handball

Senioren heren/dames & Jeugd

18 - 21 april - Sint-Truiden

www.flanderstrophy.be

IRT HASSELT

J16 & M16 (SELECTIES)

21 april - Sint-Truiden

marijn.peters@handbal.be

IRT Louvain-La-Neuve

J16 & M16 (SELECTIES)

1 mei - Louvan-La-Neuve

jonathan.vandenberg@handball.be

Beach handbaltornooi Kortrijk

SENIOREN HEREN

25 mei - Grote Markt Kortrijk

www.apolloon.be

Arteveldecup

JONGENS EN MEISJES 10 TOT 18 JAAR

30 & 31 mei - Gent

www.arteveldecup.be

14de Ledegancktoernooi Eeklo

ALLE JEUGDCATEGORIEËN

27, 28 & 29 juni - Eeklo

www.ledegancktoernooi.com

Cedalion Cup 2014

J12 & J14

27, 28 & 29 juni - Lokeren

www.cedalioncup.be

Polderspelen Grashandbal Toernooi

JM10 & JM12 (GEMENGD)

28 Juni - Zandvliet

www.hvhzandvliet.be

DHC Overpelt beachtornooi

JEUGD, DAMES, HEREN, RECREANTEN

9 augustus - Overpelt

www.dhco.be

Vlaanderen Ambiorixcup 2014

HEREN SENIOREN EN JONGENS JEUGD

16 & 17 augustus - 23 & 24 augustus - Tongeren

www.united.hctongeren.be

Antwerp Handball Tournament

HEREN SENIOREN EN JONGENS JEUGD

16 & 17 augustus - Merksem

www.olse-handbal.be/olse

De GuldensporenCUP

U14, U15, U16, U18

23 augustus - Kortrijk

www.apolloon.be

DHC 'MIAMORIAL'

REGIOPLOEGEN, 1STE EN 2DE NAT. BUITENLAND

23 & 24 augustus - Waasmunster

jokries@skynet.be

Wilrijkcup

HEREN EN DAMES SENIOREN

30 & 31 augustus, 6 & 7 september - Wilrijk

kris.geens@skynet.be

HC Leuven Tigers groeit uit de kinderschoenen

Leuven, een stad die gekend is voor zijn universiteit en de Stella-Artois brouwerij. Maar sinds kort ook terug een stad waar handbalkriebels met succes worden doorgegeven. De bezieler van dit nieuwe project is de rasechte Leuenaar Philip Heylen. En zoals het bij zoveel clubmedewerkers ooit begon, stond hij eerst als supporter langs de kant, terwijl zijn oudste zoon de eerste stappen op het handbalveld zette. Al snel verzorgde Philip (of zijn vrouw?) de was van de ploegtruitjes en met zijn ervaring als secretaris van een ploegje binnen het liefhebbersvoetbal, duurde het niet lang of hij viel in de rol van ploegverantwoordelijke en tafelofficial. Nu - 2 jaar later - is hij administratief jeugdcoördinator van HC Leuven Tigers en helemaal gebeten door het handbalvirus.

20

Tora de tijger in het gezelschap van de handballertjes van Wilsele

Philip Heylen: 'Ik ben nooit een echte handbalfan geweest, maar in mijn jonge jaren was er ook amper handbal in de regio. Op school heb ik wel eens handbal gespeeld - en dat beviel me wel - maar er was toen geen club in Leuven. Het maakte voor mij dus ook niet veel uit welke sport mijn kinderen zouden kiezen. Toch deed het me enorm deugd dat mijn zoon zich onmiddellijk zo goed voelde binnen de club. Na enkele maanden, samen met mijn vrouw Marly, te hebben geholpen bij kleine taken zoals de was, het vervoer en de wedstrijdtafel, ben ik jeugdcoördinator geworden. Hierbij viel het me vrij snel op dat we slechts een klein gedeelte van Leuven bereikten door in Heverlee te trainen. Het jeugdhandbal in Leuven ging ook niet echt vooruit, en met amper 40 jeugdspelertjes hadden we steeds

moeite om ploegen bij elkaar te krijgen voor de wedstrijden. Ik had het gevoel dat hier iets moest gebeuren, en we besloten meer te gaan werken in de breedte. Het wegvallen van onze damesploeg in 2e nationale bleek niet alleen negatieve effecten te hebben. De kinderen hadden weliswaar geen ploeg meer om naar op te kijken, maar het gaf ons wel de mogelijkheid om ons volledig te concentreren op de jeugd.' En zo begon Philip, met de steun van het bestuur van HC Leuven Tigers, aan de uitbouw van de jeugd in de breedte. Hij nam dit vrij letterlijk en ging in omringende dorpen kijken of er ook daar een mogelijkheid was handbal te introduceren. Haasrode en Bierbeek vielen al snel van zijn lijstje, aangezien men hier niet kon beschikken over de sporthal. In Boutersem was de timing echter nagenoeg perfect. Daar

werd net de laatste hand gelegd aan een nieuwe sporthal, en de sportfunctionaris, Gunther Janssens, verwelkomde de Leuven Tigers met open armen. In september vorig jaar trainde Frank Marteleur voor het eerst een ploegje van 10 kinderen (J/M 10 en 12). Twee weken eerder werd er in Holsbeek een J/M8-ploegje opgericht dat ook getraind werd door Frank. Het succes was wat minder en daarom werd dit project na de initiatielessen stopgezet.

Philip Heylen: 'In november vorig jaar, toen alle trainingsuren binnen de sportclubs van Leuven al verdeeld waren, zag ik nog enkele vrije uren blinken in de sporthallen van Kessel-Lo en Wilsele. Als ik een trainer kon vinden, zou dit een ideale opportuniteit zijn om handbal ook binnen groot Leuven wat meer te verspreiden. En we zijn erin geslaagd om vanaf januari, na enkele initiaties in de omringende scholen, zowel in Kessel-Lo als in Wilsele een jeugdkern op te richten. Bij het oprichten van al deze jeugdkernen hebben we steeds getracht om de verschillende trainingen zo veel mogelijk te verspreiden in de week. Dit heeft als gevolg dat spelertjes van de Leuven Tigers nu, theoretisch, in alle kernen kunnen meetrainen. Dit geeft de ouders een grote vrijheid om de week te plannen. Een bijkomend voordeel is dat ik regelmatig op de trainingen van de verschillende kernen aanwezig kan zijn. Dat is belangrijk voor het contact met de ouders en de trainers. We hopen op termijn ons steentje bij te dragen tot de verspreiding van de handbalsport. Hopelijk groeit uit dit project de mogelijkheid om de verplaatsingen voor de jeugd ploegen te beperken. We creëren als het ware onze tegenstand in onze eigen omgeving.'

Vraagtekens

Philip Heylen: 'Op dit moment zijn er nog vele vraagtekens waarbij de tijd raad zal moeten brengen: Welke jeugdkernen gaan in

competitie? Kunnen we een aparte meisjesploeg vormen? Tot welke leeftijd kunnen de spelers binnen de jeugdkern doorgroeien? Hoe moeten we dit structureel nog beter onderbouwen? Moeten we in de toekomst meer gaan trainen? Op al deze vragen zal er een antwoord moeten worden gevonden in samenspraak met ouders én spelers.'

De Tigers proberen vanuit een open clubstructuur de ouders zo veel mogelijk te betrekken bij het nemen van belangrijke beslissingen. Ze trachten dan ook net iets meer te zijn dan een handbalclub alleen. Via een aantrekkelijke mascotte en een aantal extra-sportieve activiteiten, proberen ze zowel de kinderen als de ouders te verenigen en het werk te verdelen onder de vele handen binnen de club. Via hun deelname aan de fithandbaltornooitjes (recreatieve handbaltornooitjes voor de ouders van de leden), slagen ze er alvast in om de ouders zelf kennis te laten maken met handbal en ze zo ook wat dichter bij elkaar en de club te brengen.

Philip Heylen: 'Momenteel doen we het structurele werk met een beperkt aantal mensen - Pieter Verlinden (sporttechnisch jeugd coördinator en penningmeester), mijn vrouw Marly en ikzelf. Ik besef echter dat het nu heel belangrijk is om de structuur rond de club te laten meegroeien met de rest. Ik kan misschien wel een plan hebben voor de toekomst, maar iedereen moet weten dat men alleen geen vereniging is. Verenigen doe je samen! Daarom zijn we nu volop op zoek naar ouders die kleine taken op zich willen nemen. Het zou interessant zijn als de VHV een soort van fiche-kaarten kan aanmaken met daarop een beschrijving van de taken die bij een nieuwe (jeugd)ploeg komen kijken. Dit zou een handige tool kunnen zijn voor nieuwe jeugdkernen.'

't is genoteerd

Katrien De Backer

Heb je interesse in deze jeugdwerking? Mail dan naar hcleuven@gmail.com

Van profspeler in Polen tot trainer in België

“De Obrusiks”...het zou de titel kunnen zijn van een reality show of een soap. Maar dan één die over handbal gaat, want dat is de rode draad door het gezin. Ruim 20 jaar geleden kwam Ryszard Obrusik (51) uit Polen naar België om bij de toenmalige topclub Kiewit te spelen. Vele jaren later zijn de blonde haren verzilverd en is hij, met enkele tussenstations, trainer geworden bij Pentagonoo Kortessem. Intussen vonden ook zijn dochters de weg naar het handbalveld. Klaudia (25) speelt nog bij Initia Hasselt maar Patrycyia (23) hing verleden jaar de schoenen aan de haak. Wij zochten hen thuis op voor een gesprek over...handbal natuurlijk.

Ryszard Obrusik met zijn dochters Patrycyia (l.) en Klaudia (r.)

Hoe ben jij met handbal begonnen Ryszard? Ryszard Obrusik: 'Ik ben vrij laat beginnen handballen. Ik had er al 7 jaar bij een zwemclub opzitten. We hadden een uurtje naschoolse sport per week, en daarin beoefenden we allerhande sporten, ook handbal. Ik nam deel aan een scholentornooi, en daar werd ik opgemerkt door een handbaltrainer, die vond dat ik heel balvaardig was. Ik kwam toen op mijn dertiende bij Hutnik Krakow terecht. We trainden twee keer per week, en speelden in de regionale competitie. Maar al snel werd het meer. Onze lichter was getalenteerd, en we plaatsten ons voor de nationale eindrondes. Zo zijn we twee keer Pools kampioen geworden. Toen ik 16 was trainden we al twee keer per dag. We zijn dan op toernooi geweest in Zweden, en toen ik 17 was kreeg ik een telefoontje van een Poolse vrouw die in Zweden woonde, om te vragen of ik interesse had om naar Zweden te komen om te handballen. Krakow zag

de bui al hangen en heeft me dan een profcontract aangeboden, en ik ben gebleven. Mijn leven had dus ook heel anders kunnen lopen... Mijn familie had niet veel uitstaans met sport, maar ze waren wel heel trots dat ik op mijn achttiende mijn brood verdiende als profsporter. Ik ben altijd bij Hutnik Krakow gebleven. Polen had een goede competitie. Ik speelde er bij voorbeeld tegen Bogdan Wenta, en schopte het tot in het brede kader van de Poolse nationale ploeg. Maar in 1990 liep het fout met de club. Het grote staalbedrijf, waar we van af hingen, stopte de sponsoring. De club kwam in moeilijkheden, zakte naar tweede klasse en alle spelers kregen hun vrijheid. Toen heeft Robert Skalski, die ook van Hutnik Krakow kwam, en al in België (bij Sporting Neerpelt) was, iemand getipt over mij. Mietek Wojczak en Raoul Vandereydt, de trainer en de voorzitter van Kiewit, zijn dan naar Polen afgereisd om mij te transfereren. Ik kon ook naar Duits-

land en Spanje, maar om één of andere reden sprak België me aan. Er waren veel Poolse handballers, het was een klein land, met een koning, dat vond ik ook wel aardig (lacht). Ik kreeg werk in de bouwfirma van Vandereyt, waar ik overigens nog steeds werk, en ik mocht in een huis van hem in Kiewit wonen. Ik ben eerst een half jaar alleen gekomen. Daarna kwamen mijn vrouw Donata en mijn dochtertjes van 6 maanden en 2 jaar mij achterna. En we zijn hier gebleven. We zijn intussen Belg, maar ik voel me nog steeds Pool. We spreken Pools thuis, ik volg het Poolse handbal nog op de voet, maar we zullen hier blijven, want we voelen ons hier thuis. Mijn goede vriend Arthur Pater is later ook gekomen. Hij was een jaartje ouder dan ik, maar we hebben altijd samen gespeeld. Hij is wel teruggekeerd naar Polen, en heeft er nu een bloeiende zaak. Een groothandel in zuivelproducten. Zijn zoon is een zaalvoetbal international. Enkele jaren geleden was hij hier voor een interland. Polen won met 1-4 en hij scoorde de vier doelpunten.'

Dus voor jou was de stap naar het handbalveld heel logisch, Klaudia?

Klaudia Obrusik: 'Ja, natuurlijk. Ik heb de jeugdreeksen doorlopen bij Initia Hasselt. Ik kreeg er training van Linde Panis, en Sara en Sofie Schouterden. Ik mag zeggen dat ik een goede opleiding gehad heb. Samen met mijn zus Patrycja werden we twee keer opgeroepen voor een trainingskamp van de Poolse jeugdselecties. Een keer aan zee en een keer in de bergen. Daar zijn de schellen wel van mijn ogen gevallen. De intensiteit was gigantisch, twee weken lang fysieke training in het zand, of in de bergen, dat was heel zwaar maar ook heel leerrijk. Eigenlijk ben ik het handbal door de jaren serieuzer gaan opnemen. Nu werk ik keihard op training, omdat ik graag prijzen wil pakken. In 2012 wonnen we met Initia de beker, en dat smaakte naar meer. Dit seizoen zijn we gesneuveld tegen Sint-Truiden in de halve finale, en daar ben ik dagen down van geweest. Op zaterdag speelden we een sterke wedstrijd. We konden het op het einde helaas niet verzilveren, en eindigden op een gelijkspel. In de terugwedstrijd, zondag, gingen we er in de tweede helft onderdoor. Dat was echt balen. Want in de play-offs wordt het veel moeilijker. Maar ik ben wel tevreden over ons parcours dit jaar. We zijn meer een team dan verleden jaar. Verleden jaar hadden we met

Eefje Huysmans en Svanne Goossens twee topers. Maar dat had invloed op ons spel. Alles was afgesteld op het in stelling brengen van die twee speelsters. Nu zoeken we heel andere oplossingen, en het lukt ons redelijk goed. We zijn de enige ploeg die al van Visé kon winnen.'

Jullie hebben twee seizoenen samen gewerkt met jullie vader bij Turnhout. Was dat moeilijk?

Klaudia: 'Neen, helemaal niet. Het was zelfs heel fijn. Ryszard is niet anders in zijn analyses als coach dan als hij gewoon als toeschouwer kwam kijken naar onze wedstrijden. Ik had het soms wel moeilijk om kritiek in de kleedkamer op de coach los te koppelen van de figuur van mijn papa. Ik was wel al een jaar in Turnhout, onder Rudi Rijckebosch, voor papa er trainer werd en Patrycja er ook kwam spelen. Ik kende Ruth Quirijnen, Eveline Claessens en Britt Laurent uit de jeugdselecties, zo zijn we bij Rhino terechtgekomen. In die twee jaar hebben we, voor het eerst in de clubgeschiedenis, de play-offs gespeeld. Dat was toch knap. De rol van Kris Moens is uiteraard ook wel groot. Hij gaf soms individuele of positie-specifieke trainingen, en hij doet heel veel voor de club. Hij kwam me een jaar lang halen aan het station van Geel om naar de training te komen. Mijn zus Patrycja speelde toen ook heel sterk, zeker in verdediging. Daar kwam niemand voorbij.'

Patrycja: 'Ik heb wel heimwee naar de tijd bij Rhino. We deden heel veel samen, met die groep. Daarna, terug bij Initia, had ik het moeilijk om me in de ploeg te spelen. Ik heb eigenlijk een heel jaar lang 60 minuten per wedstrijd op de bank gezeten. Daar ben ik op afgeknapt. Ik kwam altijd trainen, maar op het einde had ik er echt geen zin meer in. Ik heb mijn schoenen aan de haak gehangen. Nu zou ik het handballen niet meer kunnen combineren met mijn werk. Ik ben kleuterleidster in Brussel, maar ik woon in Zonhoven. Ik moet op om halfzes, en ben pas na zes uur 's avonds thuis. Maar ik blijf in een handbalomgeving, want mijn vriend (*Tobias Schmack, red*) is scheidsrechter.'

Ryszard, je hebt al enkele clubs getraind zoals Meeuwen, Houthalen, Rhino en nu Kortesseem. Bevalt het trainerschap je?

Ryszard: 'Ja, natuurlijk, handbal is een deel van mijn leven. Ik bouw graag meerdere jaren

aan een groep. In Turnhout was het na twee jaar wel op. Daar moet ik eerlijk in zijn. Dames trainen is van een andere orde dan heren. Je moet als trainer veel meer op je tellen passen. Niet alleen over wat je zegt, maar ook over hoe je het zegt. Ik heb ondervonden dat als mannen ruzie hebben, zij dat makkelijk kunnen bijleggen en vergeten. Ze drinken bij wijze van spreken samen een pint en het is over. Bij dames blijven onderlinge conflicten soms maanden hangen. Ik kwam uit een profomgeving als speler. Als je niet in vorm was, of een ander was beter, zat je 60 minuten op

de bank. Ik was als jonge gast dolgelukkig als ik 3 minuten mocht spelen en een goede pas gaf. In de amateursomgeving in België moet je veel omzichtiger zijn. Dat is een hemelsbreed verschil. Je moet iedereen min of meer tevreden houden en je constant verantwoordwoorden, naar de groep, het bestuur... Ook het absentisme op training ervaar ik als een probleem. Een groep kan niet groeien als ze niet samen traint. Momenteel ben ik aan het werk in Kortesseem, voor het derde jaar. Voor het seizoen zat het bestuur in zak en as. Men speelde zelfs met het idee om de superligaploeg terug te trekken. Xander Jackers was naar Hasselt getrokken, Koen Stas was gestopt, Pieter Dullaers moest geopereerd worden en onze doelmannen, Erik Jacobs, wilde het als veldspeler proberen. We hebben echter niet gepanikeerd, we zijn blijven werken, en de laatste weken paken we punten. We verloren wel met één doelpuntje verschil thuis van Dendermonde, maar we klopten de leider, Atomix. De strijd om

het behoud zal lang zijn, maar we zijn niet afgeschreven.'

Wat is je beste herinnering aan handbal?

Ryszard: 'De europacup tegen de Duitse topper Hameln in ons klein zaaltje in Kiewit was een fantastische ervaring. Dat blijft me altijd bij. Ik heb helaas nooit een prijs gewonnen in België. We zijn met Kiewit wel eens vicekampioen geworden. Maar meer algemeen, het feit dat ik veel vrienden overgehouden heb aan handbal. Bij alle clubs waar ik geweest ben.'

Klaudia: 'Maar geen vrienden op het veld!'

Ryszard: 'Neen natuurlijk niet. Het ging er soms hard aan toe, maar bij mij viel dat meestal niet op, want ik stond tussen Robby Houbrechts en Werner Roef, die trokken alle aandacht (algemene hilariteit).'

Zie je veel evolutie in het handbal in België?

Ryszard: 'Het gaat nu allemaal veel sneller dan vroeger. Maar twintig jaar geleden was er misschien toch meer kwaliteit op andere vlakken. De kernen waren sterker en de top breder. Er waren ook meer buitenlanders die een meerwaarde gaven. Veel Polen en Joegoslaven die profervaring meebrachten. Dat trekt het niveau op training toch op. Ik zie dat ook bij Kortesseem. Als Jorn Vannutte bij ons komt meedoen op training is het niveau gewoon hoger, door zijn inzicht en zijn ervaring op hoog niveau. Dat is fijn, maar ook leerrijk voor de jonge gasten. Ik ben ook blij dat het goed gaat met de nationale ploeg. Ik ben komen kijken naar de wedstrijden en het was heel fijn. Er was veel volk, de sfeer was goed en er werd ook gewonnen. Dat is ook een goede evolutie.'

David Van Dorpe

Talentenfabriek RK Osiguranje Zagreb

De Kroatische landskampioen RK Zagreb is een van de meest gerenommeerde topclubs in Europa. Zeer succesvol in eigen land, maar ook buiten de eigen landsgrenzen een begrip. Liefst 32 kampioentitels en 21 bekeroverwinningen telt deze Traditionsverein. Maar nog meer staat de club bekend als leverancier van toptalent. Enkele namen? Igor Vori, Ivano Balic, Domagoj Duvnjak, Blazenko Lackovic, Mirza Dzomba, ... En dan vergeten we nog een resem vedetten van nu of toen. HBX ging op zoek naar het geheim achter RK Zagreb.

Het succes van RK Zagreb vindt zijn oorsprong in de professionele structuur van deze club met rijke traditie -opgericht in 1922-, maar vooral ook in de uitstekende jeugdwerking. De club beschikt over een eigen internaat waar jonge talenten in optimale omstandigheden worden klaargestoomd voor een professionele handbalcarrière. Daarvoor staat een legertje toptrainers garant. 'En eigenlijk danken we onze successen in eigen land ook aan de jammerlijke vaststelling dat we in de

Kroatische topklasse geen echte concurrentie hebben,' vertelt clubmanager Ante Ancic, 'De Kroatische Liga is niet sterk genoeg, hooguit drie clubs benaderen ons spelniveau. Dat is niet bevorderlijk voor de ontwikkeling van onze jeugdploegen. Ze moeten zelden tot het uiterste gaan van hun prestatiecurve gaan en dat is een rem op hun ontwikkeling als speler. In onze buurlanden hebben vele topploegen met hetzelfde fenomeen te maken. Daarom hebben we samen met enkele Balkanlanden de SEHA League opgericht, waarin we hopen meer wedstrijden op absoluut topniveau te moeten spelen.'

De SEHA League is zowat de Balkan-versie van onze BeNeLuxliga, maar dan op een hoger niveau. Momenteel nemen zeven landen deel: Kroatië (met Zagreb en Nexe), Montenegro (Lovcen), Servië (Partizan en Vojvodina), Bosnië&Herzegovina (Borac Banja Luka), Wit-Rusland (Meshkov Brest), Macedonië (Vardar en Metalurg Skopje) en Slowakije (Tatran Presov). Na drie edities zijn de betrokkenen ronduit

enthousiast. Uitverkochte arena's -RK Zagreb speelt in de Arena Zagreb voor 15000 toeschouwers- en voor haast elke wedstrijd een dolle sfeer. Spannende, overwegend hoogstaande wedstrijden, met als apotheose de Final4 in een van de deelnemende landen.

'Uiteraard zijn er de kinderziekten van zo'n nieuwe liga,' weet RK-manager Ante Ancic, 'maar die hebben we al jaar na jaar geremedieerd en bijgestuurd. Intussen zijn we echt op goede weg om na de Bundesliga de tweede

belangrijkste Liga van Europa te worden. Wat RK Zagreb betreft is het de bedoeling voor het tweede jaar op rij de Final4 te bereiken. Eens zover is alles mogelijk, dat hebben we vorig jaar ervaren. We begonnen als outsider aan de Final4 en wonnen de finale. Dit jaar zijn beide teams uit Skopje opnieuw titelkandidaat, samen met Brest dat enorm veel geïnvesteerd heeft in buitenlandse vedetten.'

Tot slot legt Ante Ancic zijn kaarten voor de toekomst op tafel.

'We hebben een vijfjarenplan opgesteld,' besluit de clubmanager van RK Zagreb. 'Binnen deze periode willen we de VELUX EHF Final4 van de Champions League bereiken. Dit jaar ambiëren we de achtste finale. Akkoord, het is een zeer ambitieus plan, maar we moeten durven de lat hoog te leggen. Toch willen we onze missie, onze clubfilosofie zeg maar, niet veranderen. Ons technisch kader wil in de toekomst Kroatische spelers blijven opleiden tot toppers. Wij willen een opleidingsfabriek voor Europese clubs worden.'

Cois Van Aelst

Goed verzekerd, gerust sporten

De Vlaamse Handbalvereniging werkt intussen al een decennium samen met verzekeraar Ethias. Ethias verzekert de VHV-leden niet alleen voor hun Lichamelijke Ongevallen (L.O.) maar ook voor hun Burgerlijke Aansprakelijkheid (B.A.). Daarnaast heeft de VHV ook nog polissen om de vrijwilligers van de handbalclubs in te dekken, en om kinderen die handbal eens komen uitproberen te verzekeren voor het geval hen op één van de eerste trainingen iets zou overkomen. Bart Hannes (41) is de man die gedurende al die jaren de VHV en de clubverantwoordelijken bijstaat voor alle vragen rond de verzekeringskwesties.

Wat is de positie van Ethias als verzekeraar binnen de sport?

Bart Hannes: 'Voor ons is sport een belangrijk dossier. We hebben ons door de jaren opgewerkt tot marktleider. Laat ons zeggen dat wij, buiten het voetbal en het wielrennen, zowat alle belangrijke sportfederaties verzekeren. Dank zij de sport komen veel mensen met Ethias in contact. Sport is dus voor ons een belangrijk visitekaartje. We verzekeren ongeveer 600.000 Vlaamse sporters in federatieverband. Zo heb ik ook wel een goed zicht gekregen op de werking van de verschillende sportfederaties, en zie ik dat "onze" federaties zeer goed georganiseerd zijn. Andere federaties mogen ons uiteraard altijd contacteren (lacht).

Heb je een moeilijke klant aan de handballers?

Bart Hannes: 'Dat valt nogal mee. Handbal

is natuurlijk een contactsport, dus er komen regelmatig schadegevallen binnen. Ik denk zo'n 400 per jaar. Daar zitten heel wat kleintjes tussen, af en toe ook wel een stevig dossier.

Hoe zou je de dekking omschrijven die Ethias de Vlaamse handballers biedt?

Bart Hannes: 'De Vlaamse handballers mogen zeker niet klagen. De VHV biedt een ruimere dekking dan het decretaal opgelegde minimum. Het is verder ook de politiek van Ethias om een totaalaanpak te bieden. We willen de clubs niet opzadelen met de nood om overal nog extra polissen te moeten afsluiten. En dat is ook quasi niet nodig. De polisvoorwaarden worden immers zeer ruim toegepast.'

Laat ons dat eens even testen. Ik wil deelnemen met de club aan een toernooi in Denemarken. En we gaan ernaartoe met mi-

nibusjes. Moet ik extra polissen afsluiten?

Bart Hannes: "Ik ga ervan uit dat de wettelijk verplichte autoverzekering van de busjes in orde is, natuurlijk. In dat geval hoef je in principe geen extra polissen af te sluiten. Kijk wel eens naar het huurcontract voor de busjes. Schade aan de busjes is niet gewaarborgd door de VHV, meestal wel door de verhuurder van de busjes zelf, maar best toch eens controleren. De medische kosten van je leden in geval van blessure in Denemarken zijn ook verzekerd. Dat is misschien ook interessant om weten voor jullie Beneluxliga in de toekomst. De polis is dus wereldwijd van toepassing. Wat wel niet gedekt is, zijn eventuele repatriëringskosten. Als er een papa in opdracht van de club als vrijwilliger met het busje rijdt, zal hij, in geval van Lichamelijk Ongeval, gedekt worden door de vrijwilligerspolis. Zijn burgerlijke aansprakelijkheid, indien hij een ongeval veroorzaakt, moet in principe gedekt zijn door de autoverzekering."

We gaan met de club op teambuilding?

Bart Hannes: 'Dan zijn al je leden ook gedekt door de ledenpolis. Het moet wel een beetje in de lijn liggen van normale verenigingsactiviteiten hé. Als jullie met de handballers de Himalaya gaan bedwingen, neem je best toch eerst contact op. Maar als je gewoon met de club in de voorbereiding op trainingsweekend naar de Ardennen gaat, is er geen probleem. Ook een clubfuij valt in principe onder de polis. Het criterium is: kan je die fuif helemaal organiseren met de leden van de club geldt de dekking. Voor een bonte avond is er dus geen probleem. Als je het niet meer alleen aankan moet je wel een aparte verzekering afsluiten. Als je samen met de voetbalclub een gigantische fuif opzet, met 3000 man, waar je een externe securityfirma inzet en de scouts instaan voor de vestiaire, dan gaat dit het handbalplaatje te buiten.'

Zijn er extra polissen die we toch beter in gedachte houden?

Bart Hannes: 'VZW's die grote financiële transacties doen denken beter eens na over een bestuurdersaansprakelijkheidsverzekering. Zulke verzekering waarborgt de schade ingevolge een persoonlijke bestuursfout en voorziet ook rechtsbijstand. Bij voorbeeld, een club die aanzienlijke budgetten beheert of zware verbintenissen heeft lopen. Denk

maar aan een profspeler. Deze verzekering waarborgt geen materiële en lichamelijke schade aan derden. Een bestuurslid van een club sluit zich dus best aan bij de VHV om, in geval van materiële of lichamelijke schade aan derden vervolgens van de waarborgen van de ledenpolis te genieten. Soms moet je ook eens nadenken over schade aan gebouwen van derden. De meeste uitbaters van publiek toegankelijke gebouwen hebben een brandverzekering voorzien van een clause "afstand van verhaal" tegenover de gebruikers. Aangezien deze clause voor de uitbater een meerkost met zich meebrengt, verkiezen bepaalde uitbaters de aansprakelijkheid van de huurder niet automatisch mee te laten verzekeren. Dan is het uiteraard zeer sterk te overwegen om als club een brandpolis van korte duur af te sluiten. Dit geldt niet alleen voor sporthallen, maar zeker voor parochiezalen, zalen in horecazaken,... Wees ook voorzichtig met kostbare materialen (van een lid, van de club, geleend of gehuurd) die u gebruikt tijdens clubactiviteiten. Deze zijn niet verzekerd via de VHV. Eventueel kan voor deze materialen een specifieke verzekering tegen alle risico's worden afgesloten.'

Zijn er soms misverstanden met betrekking tot de polissen?

Bart Hannes: 'Er zijn een aantal dingen die af en toe eens duidelijk gezegd moeten worden om misverstanden te voorkomen. De dekking die we bieden beperkt zich tot de kosten die erkend worden door het RIZIV. Stel, je gaat naar de dokter, het kost 25 euro, je krijgt 17 terug van de mutualiteit, dan betaalt Ethias de andere 8 . Of er wordt je een brace voorgeschreven, die kost 100 , je krijgt 85 terug van het RIZIV, dan betaalt Ethias de rest. Maar als de dokter zaken voorschrijft die niet erkend worden door het RIZIV, dan komen wij ook niet tussen. Ook supplementen gaan wij niet terugbetalen. Bij voorbeeld voor een eenpersoonskamer of zo. Het is niet de plicht van een federatie om luxe te verzekeren. Het zou de verzekeringsbijdrage ook flink in de hoogte jagen, en veel mensen hebben daarvoor ook zelf een hospitalisatieverzekering.'

Dank je Bart!

David Van Dorpe

Wie vragen heeft over specifieke activiteiten, kan zich rechtstreeks richten tot Bart.Hannes@ethias.be of [011/282225](tel:011/282225)

Koen Umans, secretaris-generaal van de basketbond en bestuurder VSF: 'Je moet zelf een challenge aanbrengen'

Koen Umans is een beetje een Boergondiër. Robuust, maar ook gedreven en iemand die enthousiast 'zijn' favoriete sport basket kan verdedigen. Een familie ook waarin het basket goed in de markt ligt. Zelf is hij aangesloten bij Nila Nijlen, maar als secretaris-generaal van de Vlaamse Basketliga wil hij absoluut neutraal blijven om zo onafhankelijk en juist mogelijk te kunnen optreden. Ook als bestuurder van de VSF (Vlaamse Sportfederatie) wordt hij geconfronteerd met de problematiek van de sport in het Vlaamse land en daarom zijn ze er volop aan het nadenken hoe een nieuw decreet op de sportfederaties er eventueel kan uitzien... na de verkiezingen van 25 mei e.k. Een boeiende confrontatie met een andere zaalsport en met iemand met een brede kijk op de sport.

Hoe staat het met het ledenaantal binnen de basketbond? Doen jullie bepaalde acties om het ledenaantal op te drijven? Welke troeven spelen jullie daarvoor uit?

Koen Umans: "Wij zitten inderdaad met een aantal acties, die we nu al succesvol kunnen noemen. Wij groeien in ledenaantal. Een gestage groei van 1%, maar vooral bij de -8 en -10-jarigen groeien we gestaag in de breedte met 1,5 tot 2%. Na een proefproject zullen we vanaf volgend seizoen trouwens alle competitie in de jeugdcategoryën U8 en U10 in een 3 tegen 3 spelvorm organiseren. Dit jaar hebben we in die zin een proefproject lopen in Oost-Vlaanderen en bij een tussentijdse beoordeling zagen we dat daar de ledengroei nog groter was. Logisch ook, want in 3 tegen 3 krijgen nagenoeg

alle deelnemers veel meer kans om aan de bal te komen of eens te shotten als in een ploegje met vijf. Het vraagt natuurlijk een andere aanpak van de coaches en een andere benadering van de ouders, maar dat lijkt wel te lukken. Vanaf de categorie -12-jaar spelen de kinderen dan met 5 tegen 5."

Tweede actiepunt?

"Wij willen speciale aandacht geven aan meisjesbasket. Ook al vanaf de -8-jarigen. Wij denken dat we misschien het nadeel onder vinden van gemengde klassen, waardoor de meisjes zich soms laten afschrikken door het iets intensere basket van de jongens. Er wordt gewerkt aan een specifiek model voor instroom door meisjes, dat we echter willen kaderen in een brede benadering van het 'vrouw-en-bas-

ket'. Ook in de bestuurskamers, bij de coaches, de referees en in de structuren van de federatie zijn vrouwen toch wel ondervertegenwoordigd." Nog nieuwigheden?

"Bij de -16-jarigen, de -18-jarigen en de -21-jarigen zijn we vanaf dit seizoen begonnen met een piramidale organisatie van de competitie, waarbij we van regionale, over provinciale naar landelijke reeksen stappen. De betere ploegen gaan steeds door, maar de minder sterke blijven ook wedstrijden spelen tegen meer gelijkwaardige ploegen, zodat de sport voor iedereen aantrekkelijk blijft. Op die manier proberen we niet alleen de 'drop-out' op die leeftijden te vermijden, maar tegelijk een kwaliteitsprogressie door te voeren binnen één seizoen. Want op het einde van het seizoen spelen de beste vier ploegen in de A-reeks tegen mekaar.

Volgend seizoen willen we aan deze indeling een nationale dimensie toevoegen, waardoor bij de -16-jarigen de beste 24 ploegen van het ganse land tegen mekaar spelen, de beste 20 ploegen bij de -18-jarigen en de beste 16 teams bij de -21-jarigen. Dat moet tot een nog verdere opwaardering van de jeugdcompetities leiden."

Nog plannen bij de senioresploegen?

"Bij de seniores willen we gaan naar het invoeren van een licentiesysteem in tweede en derde nationale bij de mannen, én in eerste nationale bij de vrouwen. De clubs moeten hierbij aantonen dat ze levensvatbaar zijn, dat ze met respect voor de sociale en fiscale wetgeving zullen omgaan en logistieke en organisatorische normen nastreven. De doelstelling is te komen tot een eerlijke concurrentie tussen de clubs en te zorgen dat jongeren niet te snel afhaken in het topsportmodel omdat ze het hoofd gek gemaakt worden door ploegen uit tweede of derde. Wij willen ook terugkomen naar een normaal verloop van competities met stijgers en dalers. Momenteel is de kloof tussen tweede en eerste nationale groot. Op sportief vlak valt dat nog mee, maar er moet meestal nog veel geïntegreerd worden naast het terrein."

Stijgt ook het aantal clubs binnen het basket?

"Neen. Het aantal clubs daalt, maar we staan ook niet afkerig tegen steeds meer fusie-operaties, waarbinnen een betere structuur en betere financiële mogelijkheden opduiken. Het ledenaantal zakt er ook niet door. Door een fusie kunnen clubs zich b.v. beter positioneren in hun gemeente en ook naar buitenuit. Met 500 leden kan je meer uitstraling krijgen dan via

drie clubs met 150 leden."

Waarmee kunnen jullie de clubs helpen?

"Wij proberen de clubs te helpen op vlak van dienstverlening. We bieden modellen van ontwikkelingslijnen aan, helpen op vlak van initiaties en promotie van de sport. Ook op gebied van management ondersteunen we clubs door te leren te werken met vrijwilligers, hoe het product basket beter te verkopen, o.a. ook via de 'nieuwe, sociale media', hoe men meer 'exposure' kan krijgen... Iets waar we in ons land ver staan, is de letselpreventie. Dat vereist een kennisoverdracht van de top naar de basis en dat moet uitdijnen in de breedte."

Boksen jullie bij die vele doelstellingen niet op tegen een aantal beperkingen?

"Op sportief gebied zitten we nog met een tekort aan (jonge) scheidsrechters. Al bij de -16-jarigen moeten we misschien op zoek gaan naar jongens of meisjes die eventueel hun beperkingen op sportief gebied inzien, maar die uitstekende refs kunnen worden. Daar moet de komende jaren zeker nog werk van gemaakt worden.

De voornaamste beperking om onze sport nog meer uit te breiden, is het probleem van de infrastructuur. Iedereen wil elke dag trainen tussen 18u en 24u en op een woensdagmiddag. Ik denk dat er mogelijkheden zitten om dit te overwinnen door met de scholen samen te werken. Eens het verzekeringsaspect en het toezicht is opgelost, moeten we trachten een krachtig 'ja' te bekomen van het bovenlokaal beleid om te zeggen tegen de scholen, dat ze hun zalen moeten openen voor sportactiviteiten. Het is o.a. met zulke zaken dat we met het VSF willen wegen op de volgende beleidsverklaring van de toekomstige regering of van de minister van sport."

Hoe proberen jullie toch nog aan nieuwe clubs te geraken?

"Wij zetten in op blinde vlekken op de kaart. Wij moeten in de beperkte ruimte van scholen - twee netjes volstaan - projecten kunnen opstarten. Neem b.v. de provincie Antwerpen. Daarin staan we niet zo sterk in regio's als Heist o/d Berg, Westerlo of Hoogstraten, ondanks de aanwezigheid van scholen met heel veel leerlingen. In samenwerking met de gemeente en met de lokale mensen moeten we daar komen tot structuren. Impulssubsidies moeten voor 50% gaan naar de ontwikkeling van zulke projecten op gemeentelijk vlak."

Waarom moet in de toekomst nog ge-

werkt worden om de sport aan populariteit te doen winnen?

“Ik denk dat we op mediatiek vlak nog een tandje kunnen bijsteken. Vraag is of we met het Belgacom-contract wel genoeg visibiliteit geven aan onze sport. Dat moet eens kritisch bekeken worden. Het Belgacom-contract loopt nog tot 30 juni 2015. Misschien moeten we overschakelen naar een meer cross-mediale benadering: facebook, twitter en andere nieuwe mogelijkheden zijn naast tv, radio en de geschreven media ook belangrijker geworden.

Tenslotte moeten we zeker de evolutie mee volgen van het 3x3 basket. Dat zou een olympische discipline kunnen worden en dat kan snel gaan, zoals dat met beachvolley ook gebeurde. Op de volgende jeugd-olympiade in China staat het al op het programma en er komt binnenkort een eerste WK, ook voor senioren, zowel mannen als vrouwen. Dat is een evolutie die we niet uit het oog mogen verliezen.”

Lange tijd had eerste klasse in het basket geen volledige bezetting. Nu wel. Zijn de clubs beter geworden of werd de lat lager gelegd?

“De lat is duidelijk iets lager gelegd. Maar het is duidelijk dat de organisatie van de clubs moet groeien in haar structuren. Vooral op het extra-sportieve vlak. Ik geloof nogal in de vijf ‘essen’ om te komen tot de zesde S van Succes.

Er moet een ‘Structuur’ zijn op vlak van recruitment, financies, administratie. Er moeten ‘Steden’ zijn, die zich willen engageren naar de sport en op het vlak van infrastructuur en logistieke randvoorwaarden een engagement willen nemen. Er moeten ‘Supporters’ komen, die het draagvlak van de club uitmaken. Natuurlijk zijn ‘Sponsors’ metertijd onontbeerlijk. En tenslotte zijn er uiteraard de ‘Spelers’ en die zijn misschien nog het gemakkelijkst te vinden van allemaal. Als je die vijf samen hebt, kan je komen tot succes.

Maar willen die nieuwkomers blijven deel uitmaken van de hoogste afdeling, dan moet daar ook ambitie bijkomen. En dan verwijst ik opnieuw naar het licentie-systeem voor clubs uit tweede nationale mannen. De grote klip tussen eerste en tweede is natuurlijk ook wel het budget, maar het is nog meer een kwestie van organisatie en infrastructuur. Ik zie hoe Antwerpen, Oostende en Charleroi geld kunnen genereren via acties naast het terrein en dat kunnen die nieuwkomers voorlopig nog niet omdat ze daar de geschikte accommodatie

niet voor hebben. Ik denk ook dat de formule van vier keer tegen mekaar te spelen compleet versleten is. Dat kan opgelost worden door een groter aantal teams.”

Bestaat er in het basket interesse voor een Beneluxliga?

“Nee. Ik denk niet dat die formule bij ons een draagvlak heeft. In het voetbal zou je wel de massa kunnen lokken met b.v. Anderlecht – PSV of Club Brugge – Ajax, maar voor Zulte Waregem – Heerenveen zou die belangstelling al een pak lager liggen. Ik ken de verhoudingen in het handbal niet genoeg, maar in het basketbal zou het artificieel overkomen en dus moeilijk te ‘verkoppen’ zijn.”

De basketbond heeft het beheer van de nationale ploeg uitbesteed aan Jacques Ledure. Een goede keuze?

“Ik denk dat daar een genuanceerd antwoord moet op gegeven worden. Management is een succesfactor: in de begeleiding van nationale selecties moet iemand belast worden met een aantal doelstellingen en een budget, waarmee hij op een vrij autonome manier kan werken. Hij tekent verantwoordelijk voor het resultaat en moet daar op gerichte tijdstippen verantwoording over geven: hij speelt uiteindelijk wel met het kapitaal van de clubs en dat moet dus op een correcte manier benaderd worden, o.a. op verzekeringstechnisch of (para)medisch vlak.

De nationale ploeg is natuurlijk ook het kernproduct van een sport. Als de Rode Duivels of de Yellow Tigers winnen of een medaille halen, dan bestaat daar belangstelling voor. Het is soms de kwestie van de juiste man op de juiste plaats te hebben op het juiste moment. Dankzij een verbeterd management dat vrij autonoom kan werken, zie ik dat de voetbalbond via de Rode Duivels kan pronken met een opbrengst van 12 miljoen. Succes roept interesse op. Maar het blijft altijd dansen om het evenwicht te vinden tussen autonomie en structuren.”

Met 24 ploegen voor een EK moet het stil-aan moeilijk worden om niet meer gekwalificeerd te geraken voor zo’n EK.

“Je moet ook kijken hoe dat gegroeid is. Vroeger had je de Sovjet-Unie en Joegoslavië, maar momenteel bestond de top-16 in Europa uit elf landen uit het vroegere Oostblok. Ik ben ooit in Litouwen gaan kijken naar hun sportacademies. Welnu, daar stel je toch vast dat sport voor vele jongeren de enige manier is om het grijze bestaan te ontvluchten. Om daar tegenop

LEEF JE DROOM

te boksen, kunnen we toch wel het integrale topsport-project plaatsen, met een goede samenwerking tussen clubs en federatie. Daarnaast steunen we zeker ook goede initiatieven op gebied van de clubs. Maar er moet steeds een goede wederzijdse communicatie blijven bestaan.”

De topsportschool is ook in het basket duchtig geëvolueerd. Hoe belangrijk is zij nog voor het basket?

“De topsportschool heeft het grote voordeel dat zij garant staat voor continuïteit op langere termijn. Ook al zou er ooit beslist worden om ermee te stoppen – wat weliswaar niet aan de orde is – dan nog moeten wij de ouders nog een vijftal jaren garanderen dat hun kinderen hun studies zullen beëindigen. Een clubinitiatief kan echter van vandaag op morgen gestopt worden zonder die garanties. Maar zij hebben dan misschien weer meer schuifmogelijkheden om jongeren van 16 jaar al dadelijk door te schuiven naar b.v. de eerste ploeg.

Wijzelf zijn sinds een drietal jaren overgeschakeld naar een meer individuele benadering van de spelers, een opleiding op maat. Niet alle kinderen kennen immers dezelfde ontwikkeling. Sommigen worden veelzijdige spelers, anderen moeten het meer hebben van sterke specifieke punten. Een individuele aanpak kan daarin dikwijls positief werken.”

Wat zijn volgens jou, als bestuurder van

de VSF, de uitdagingen voor de sportfederaties en voor de ploegsporten in het bijzonder?

“Wij houden momenteel een denkoefening rond bijsturingen aan het decreet omtrent de erkenning en subsidiëring van de sportfederaties. Misschien moeten we komen tot een andere organisatie van de sport.

Je stelt immers vast dat er in het laatste decennium vele ‘light’ sporten zijn bijgekomen (lopen, fietsen, joggen...) door mensen die sport op een andere manier benaderen. Niet met hetzelfde engagement als topsporters, met een beperkt trainingsschema voor een resultaat op eigen maat geschreven. Naast hen blijven natuurlijk ook nog de (haast) professionele sporters bestaan. Ik denk dat de sportfederaties zich daarom moeten aanpassen en er moeten voor zorgen dat ze iedereen kunnen bedienen. Begin maart vertrokken honderden mensen met skivakantie. Daar zit allicht geen Swings, Smits of een topbobsleeër bij, maar waarom kunnen de betrokken bonden geen samenwerking vormen tussen het recreatieve en het competitieve niveau. Waarom zou een gelegenheidsskiër geen informatie kunnen krijgen over een ideale uitrusting, over de manier van skiën, of zijn eerste lessen krijgen van monitoren vanuit de federaties, samen gebruik maken van de beschikbare info, zonder volledig in het commerciële circuit vervat te geraken. Ik vind dat de communicatie

en samenwerking tussen mensen binnen structuren die eenzelfde sport aanbieden, zeker nog kan geoptimaliseerd worden.”

Wordt er niet té gemakkelijk gekeken naar successen van individuele sporters, ten nadele van ploegsporters?

“Het zal duidelijk zijn dat ploegsporten een andere benadering vragen dan individuele sporten. Als een individuele sporter als Swings met zijn trainer op stage vertrekt, dan moeten daar twee ticketten plus verblijf voor betaald worden. Gaat een team op stage, dan moet je rekenen op 20 tot 25 mensen.

Daar komt bij dat een individueel talent zich gemakkelijker kan ontwikkelen en vooruit gaat, terwijl je in een ploegsport geen leeftijds-categorie kan overslaan en dus ‘moeten’ -14-jarigen, -16 jarigen, -18-jarigen allemaal stages kunnen meemaken in de hoop dat zich daar uit elke generatie één of twee atleten ontwikkelen voor een plaats in de nationale seniorenploeg.”

Wat verwacht je van het nieuwe decreet en wat zijn de uitdagingen voor het VSF in de komende jaren?

“Ik denk dat we goed moeten opletten dat de sport niet als eerste de uitdaging moet aangaan als de druk op de budgetten nog zal toenemen. Sport wordt immers vrij marginaal benaderd op vlak van budgetten. Ik denk dan ook dat we creatief moeten zijn en dat we vanuit de sector efficiënter moeten worden. Waarom zouden het roeien en het kano niet op een aantal vlakken kunnen samen werken en b.v. aan een gezamenlijke boekhouding werken? Waarom zouden handbal- en basketclubs niet samen events kunnen organiseren. Er is zeker nog beterschap mogelijk binnen vele sectoren.

En wat het nieuwe decreet betreft: vergeet niet dat wij daarin niet de pen in de hand hebben. Ik verwacht vanuit alle mogelijk sectoren ‘input’ en ik vind het dan ook positief dat we nu al met een aantal plannen kunnen te voorschijn komen om het beleid op een aantal punten te wijzen. Ik denk dat de nieuwe Bloso administrateur-generaal Paquay iemand is die van binnenuit genoeg de structuren kent om de federaties op een efficiënte manier te ondersteunen. Als VSF moeten we er misschien voor pleiten dat BLOSO van een controlerende naar een meer ondersteunende of coachende rol gaat in de toekomst, zoals momenteel al gebeurt in de afdeling topsport.

Het topsport-actieplan van Paul Röwe scherpt trouwens de ambities van de federaties, zorgt

voor een grotere verantwoordelijkheid voor de federaties en zoekt naar andere samenwerkingsvormen.”

Kan het zomaar dat een olympische ploegsport geen topsportsubsidies meer krijgt, dat ook het basket gezakt in de lijst van sporten, omdat ze blijkbaar ook de ‘fetisj’ van top-8 in Europa niet haalt?

“In België is het zo dat het beleid van een sportminister afgerekend wordt op het aantal medailles dat ons land haalt op de Olympische Spelen. Daarom vind ik ook dat de overheid moet inzetten op topsporten waar het engagement, het talent en de know-how duidelijk aanwezig zijn. Met Kevin Van der Perren, Bart Swings, Seppe Smits en de bobsleevrouwen werd duidelijk dat ook bij ons de zgn. sneeuw-sporten kunnen ‘gemaakt’ worden. Zij kunnen via een individueel systeem gestuurd worden. De successen van het volley en het hockey hebben dan weer duidelijk met goede structuren te maken en ik kan dan begrijpen dat ook zij gesteund worden. Topsport is nu éénmaal duur, het kost veel aan middelen en dat kan pas als ze gedragen wordt door de ganse gemeenschap.

Daarom moeten wij in andere ploegsporten zoals basket en handbal misschien meer zelf doen en de juiste accenten leggen. Als ik goed geluisterd heb naar de redenen van de Nederlandse schaatssuccessen dan had het daar te maken met moderne technologie en topteams die heel de tijd de ‘challenge’ met mekaar aangingen.”

Wat kunnen we dan concreet doen?

“Wij moeten een eigen ‘challenge’ zoeken. Wij moeten daarin zelf onze verantwoordelijkheid nemen. Het voorbeeld van Bart Swings met zijn ‘crowd funding’ was toch prachtig? Ik vind dat we eerst moeten zien naar hetgeen we zelf kunnen doen en dat we niet te snel om mogelijke ondersteuning moeten vragen. En naar de overheid toe moeten we vooral zoeken naar aangepaste ‘challenges’.

Zo gauw de verkiezingen voorbij zijn, wacht het VSF veel lobbywerk – zowel in de regering als in het parlement – om de gevoeligheden van de sector met zo veel mogelijk impact voor te leggen. Het is dan ook goed dat dit alles nu al door het VSF in een vlotte samenwerking en via open discussies tussen de unisportfederaties, recreatieve en OSV’s én met input van de professionele medewerkers voorbereid wordt.”

Wat gedacht van een ... shot-clock?

In de Bundesliga is een controversie ontstaan rond de invoering van een shot-clock. Met name Gudmundur Gudmundsson, T1 van de Rhein-Neckar Löwen (en volgend seizoen bondstrainer van Denemarken), bond de kat de bel aan en lanceerde naar analogie met het basketbal het idee om de aanvalstijd te beperken middels een buzzer. 'In het basketbal weet iedere speler, trainer en toeschouwer dat elke ploeg 24 seconden de tijd heeft om een aanval te besluiten met een shot. Dat is een faire oplossing. Ook voor handbal kan zo'n regel onze sport ten goede komen,' aldus de IJslandse toptrainer. Zijn landgenoot Alfred Gislason, coach van THW Kiel, reageerde meteen verbolgen. 'Ik heb me bijzonder geërgerd aan het idee van mijn collega,' verklaarde de succestrainer aan al wie het horen wilde.

Gudmundur Gudmundsson

34

Meteen was de toon gezet. Ook op het IHF-congres in Doha sijpelde het hersenspinsel van Gudmundur Gudmundsson door en werd het uitvoerig besproken en becomingariseerd. De voorzitter van de IHF-spelregelcommissie, de alom gerespecteerde Duitser Manfred Prause, verklaarde in de rand van het congres dat 'de shot-clockdebatten in de Bundesliga nu eens moeten ophouden.' 'Er komen dit jaar zeker geen spelregelwijzigingen. De spelregels hebben hun degelijkheid bewezen en zijn goed. Ook de regel rond het Zeitspiel als die ten minste door de scheidsrechters juist wordt aangevend. Handbal mag niet vervallen in een heen-weer-spelletje. Bovendien kunnen we niet zomaar een spelregel uit het basketbal overnemen,' luidde het oordeel van Herr Prause, die in Doha opnieuw voor vier jaar werd verkozen. Hij wees er op dat uit analyses is gebleken dat een aanval in grote toernooien gemiddeld 32 seconden duurt, en dat is zijns inziens zeker niet te lang. En meteen waarschuwde hij ook om hals over kop reglementswijzigingen door te voeren. 'Zoiets kan gevaarlijk zijn voor de aard van onze sport. Een reglementswijziging kan enkel na grondige studie en analyse binnen de

IHF,' sloot de eminente IHF-functionaris het debat af.

Meteen kreeg hij steun van Bundestrainer Martin Heuberger. 'Prause heeft volkomen gelijk. Ik geloof niet in dergelijke idee. Een shot-clock zou de aard van het spelletje compleet veranderen, daar ben ik van overtuigd. Dat zou er waarschijnlijk toe leiden dat in handbal nog enkel Bomber het mooie weer maken en elke aanval snel met een shot zal worden afgerond. Handbal is een spel van aanval en verdediging, beide aspecten verdienen evenveel aandacht. Het voorstel is ondoordacht en impulsief. Beter is van de bestaande regel stringent toe te passen en alert te reageren als de arm van de scheidsrechter omhoog gaat.'

De Zweedse bondscoach Staffan Olsson treedt de visie van zijn Duitse collega volmondig bij, maar is een eventuele aanpassing niet ongenegen. 'Ik denk niet dat een shot-clock zinvol is. Zo'n ding zou het handbal compleet veranderen. We hebben ons binnen de technische staf wél afgevraagd of een klok niet nuttig is als ze wordt gestart na het aangeven van passief spel.'

Ere wie ere toekomt: Herr Prause mag als voorzitter het debat afsluiten. 'We gaan in de komende maanden alle IHF-leden aanschrijven om eventuele voorstellen tot reglementswijziging te inventariseren. Wel met de dwingende clause dat zulke voorstellen eerst grondig moeten worden getest in de praktijk. Een eventuele invoering van de shot-clock kan enkel na een ernstige test met topploegen. Zo werd in 1986 in een toernooi met FC Barcelona, Atletico Madrid, VfL Gummersbach en Redbergslids IF ooit een aangepaste spelregel uitgetoetst.'

Wordt vervolgd ...

Cois Van Aelst

Ons team is steeds op zoek naar clubs voor samenwerking.
Neem vrijblijvend contact met ons op, ons team staat graag
voor u klaar met verdere uitleg.

Het Pivotteam

Verdeler van:

KEMPA - HUMMEL - SALMING - ERIMA -
JAKO - CAWILA - SELECT -
CON SPORT - MIZUNO - DIP'N GRIP -
PIXOFF - SOAPON - SPALDING

DE PIVOT

de.pivot@telenet.be

HANDBALSHOP.P.BE

Honnestraat 23
3700 Tongeren

0473/295 541

'founding father' van de volleysuccessen

Jarenlang vocht hij tegen de bierkaai, tegen windmolens, tegen stevig verankerde structuren, tot het stilaan duidelijk werd dat zijn strijd nog zo slecht niet was. Marc Spaenjers wordt bij beleids- mensen, aan de universiteiten en hogescholen steeds meer ernstig genomen omdat hij ook altijd met gefundeerde ideeën en plannen afkomt. De topsportschool werd één van de basisfactoren van een steeds beter wordend niveau bij de volleyers.

Maar Spaenjers was een strijder en maakte zich – vooral binnen de federatie – niet overal even populair omdat hij niet iedereen zijn rechtlijnig denken zag volgen. Hij trok zich terug, net voor de grote successen volgen en zowel de mannen- als de vrouwenploegen zich kwalificeerden voor het WK en de vrouwen zelfs met brons terugkwamen van het EK. Marc Spaenjers is echter fier op die resultaten. "Ik voel me immers hoe langer hoe meer één van de 'founding fathers' van het succes."

36

Vanaf wanneer was je ervan overtuigd dat andere structuren noodzakelijk waren?

Marc Spaenjers: "Ik had het voordeel dat ik jarenlange ervaring had als bondscoach o.a. tussen 1997 en 2002. In die periode stelde ik mezelf dikwijls de vraag wat er precies scheelde en welke problemen er overwonnen moesten worden om tot goede resultaten te komen. Wij zaten met verschillende coaches met ideeën, maar ze werden niet verder uitgewerkt. Dan kan je twee dingen doen: of je stapt eruit, of je probeert een project te ontwikkelen."

Van wie kwam de idee van een top-sport-school? "Die ontstond rond 1998 met Julien Vleminckx. In de eerste jaren kwam die school er met Hoeyberghs, Doods, De Brandt als coaches, die de eerste leerlingen na de schooluren begeleidden met extra-uren volley en die ze onderbrachten bij gastgezinnen. Daar zaten Frauke Dirickx en de twee (intussen Nederlandse) zusjes Staelens bij. Maar school, volley, dan

nog studeren... Dat werd een haast onmogelijke combinatie. In de jaren 1999/2000 kwam Ivo Van Aken met het idee om te starten met topsportscholen met een beperkt aantal uren algemene vakken. Er kwam dus een mogelijkheid vanuit de overheid om erin te stappen, zonder daarvan de gevolgen te zien. Je zag de spelers beter worden.

Vanaf 2004 namen we afscheid van een generatie spelers en trainers op de topsportschool, die zich niet volledig wilden of konden engageren. Er kwamen alleen nog full-time trainers in dienst: Julien Vandevyver, Jan De Brandt en Claudio Gewehr als overkoepelende full-timer voor het ganse project. Zijn taken gingen niet alleen meer louter over volley, maar ook over het invullen van de vrije tijd, de rustperiodes, de studies, het spelen bij wie... Er kwam een aparte club binnen de topsportschool, die buiten competitie meedeed aan de competities op hoog niveau.

De evolutie was eigenlijk: eerst enkel trainen bij de VVB, daarna konden ze, met een dubbele affiliatie, spelen in de VVB ploeg en bij hun club, en tenslotte werd het uitsluitend spelen in een VVB-team. Hadden we deze stappen niet gezet, dan was het zeker mis gelopen met een aantal spelers."

Hoe zat het bij de nationale ploeg? "De initiele vraag was: wie heeft een hart voor de nationale ploeg? Maar de perceptie veranderde sommige spelers kwamen op den duur liever naar de nationale ploeg dan naar hun club.

Ze zegden ook wel eens: Marc Spaenjers is 'ne streng'. Maar dat was de enige manier om iets te bereiken. Het vergde natuurlijk even tijd, want we kwamen met een nieuwe generatie

De Red Dragons, de Nationale Volleybal ploeg

spelers, die kwalitatief even iets minder sterk was. Er werd veel verloren, we moesten door een moeilijke periode, het project werd in vraag gesteld en van de oudere generatie wilde alleen Frank Depestele zich nog voor de kar spannen bij de mannen.”

Je kreeg dus te maken met een pak tegenkanting. Vanuit welke hoek? “De clubs. Zij zagen liever hun spelers rusten tijdens de vakanties of beachen. We hadden te maken met groot ongeloof toen de federatie in die ‘stille periode’ toch nog de beste spelers bij mekaar bracht. Geleidelijk aan kwam er ook bij de clubs een wijziging in hun mening, toen we met de junioren met brons terug kwamen van het EK in Wenen (de lichting van Bram van den Dries). Pas toen kreeg ik ook een eerste reactie van binnen de federatie dat ons project toch wel een goed idee was.

Andere tegenkanting kwam er soms ook van bij de ouders. Want wij grepen ook in op het internaat en op het eten dat ze kregen. We kregen klachten dat we te veel ingrepen op het leven van die kinderen.

Maar door de resultaten groeide ook het geloof in het project. Waar de clubs aanvankelijk tegen waren, zag je nu b.v. hoe Verhanneman door coach Dominique Baeyens werd opgepikt om voor Roeselare te spelen. De eigen spelers maakten immers grote vooruitgang. Vooral op

fysiek gebied en op technische begeleiding hebben we nooit iets toegegeven. We hadden wel niet dezelfde belangen, maar we werkten mekaar niet langer tegen.”

Je kreeg ook hoe langer hoe meer steun voor het project... “We kregen steun van de overheid: Rowe, Cloven, De Smedt, Van Aken... ze stonden steeds positief tegenover ons project omdat we ook telkens met een goed uitgedokterd plan afkwamen. We hebben nooit (mindere) zaken verbloed, maar steeds uitgelegd hoe we verder wilden doen. We gingen uit van een beter gestructureerd plan, van de impact op de spelers, hoe we de VVB-teams wilden inpassen en de uitvoering ervan. Misschien waren ze bij de andere bonden minder ‘ad rem’. Je kan zeggen dat Bloso een proces steunt dat een product moet worden. Om de vier jaren hadden we een nieuw topsportplan. Toen stelden we ook duidelijk dat de Olympische Spelen een utopie waren en dat we eerst op de jeugd en op Europese vooruitgang moesten mikken.”

Wat waren in dat project de grootste financiële onkosten? “Duidelijk: de trainers. Er moest een toptrainer (Claudio Gewehr) in de federatie betaald worden. Wij hebben bij Bloso dan ook dadelijk zijn ganse takenpakket uitgelegd en dat hij ook bij de jeugd alles coördineerde. Bloso heeft ons in die periode ook steeds hard gesteund, o.a. in een budget voor

topcoaches. Volley was daarin leidinggevend. Achteraf werd ook tussen gekomen in deelnames aan internationale toernooien. We kregen steun voor de VVB-teams. Voordien konden gelden die niet dadelijk naar Topsport gingen binnen de federatie geheroriënteerd worden. Er was ook geen specifieke deal met sponsors voor de nationale ploeg.

Wij kregen ook steun van het BOIC voor onze belofte-teams. Het project 'Go for Gold' zorgde ervoor dat afgestudeerden aan de Topsportschool nadien terecht konden aan de VUB of aan hogescholen, die werkten met een topsportstatuut."

Succes kent vele vaders. Ben je tevreden met de ganse ontwikkeling? "Ik denk dat wij bij de opleiding ook een grote voorsprong hadden op gebied van infrastructuur. Onder de verstandige leiding van een financieel capabel persoon als Michel Henau werd de uitbreiding van het hotel in het Eurovolleycenter in Vilvoorde gerealiseerd, wat op termijn ook geld opbracht."

Wat zou je anders doen, mocht je met het hele project opnieuw beginnen? "Ik zou sneller beginnen met de VVB-teams en de dubbele affiliatie niet meer overwegen. Dat heeft ons enkele jaren vertraging opgeleverd. Ik was zelf een soort crisismanager, iemand met de harde lijn. Daar heb ik niet veel spijt van, dat moest ook zo zijn. Maar ik zeg niet dat andere federaties het op precies dezelfde wijze moeten aanpakken. We hebben ook veel tijd gestoken in het overtuigen van mensen, van ouders..."

Misschien hebben we ook tijd verloren omdat we niet vroeger met Claudio Gewehr begonnen zijn. Het duurde immers ook even vooraleer hij macht, gezag kreeg.

Merkwaardig was wel dat we nog één maal Wout Wijsmans konden overtuigen om met de nationale ploeg in Wit-Rusland te komen meespelen en dat we toen o.a. dankzij hem onze eerste EK-deelname in twintig jaar konden afdwingen. Nadien zijn er met de jaren meer kwalificaties gevolgd door de nieuwe generatie spelers. En bij de meisjes was het veroveren van een Europese titel in Rotterdam voor de 'Golden girls' een enorme stap vooruit, die internationale weerklank kreeg.

Positief is ook geweest dat steeds meer jongens naar het buitenland gingen spelen. Bij de meisjes duurde het iets langer vooraleer sommigen deze stap zetten. Daar werd Kieldrecht het tussenstation naar een buitenlands avon-

tuur. Intussen zien we dat een aantal Belgische spelers terugkomen om b.v. voor Roeselare te blijven spelen.

Het is ook duidelijk dat we met onze nationale ploegen en met onze clubs niet langer in een onderdogpositie zitten. We vroegen ons indertijd af hoe we dit proces nog beter konden steunen. We begonnen met een eerste organisatie van de Beker van België in de Lotto Arena, waarvan de opbrengst naar de werking van de nationale ploegen ging. Na heel wat tegenkanting in het begin, bewijst de formule intussen haar succes."

Welke gevaren en valkuilen zie je eventueel opdoemen? "Dat b.v. de clubs meer geld eisen uit de Beker van België is één van de voorstellen van de nieuwe Liga-voorstellen Edwin Blauwblomme. Daardoor zou de nationale ploeg dan weer over minder fondsen beschikken. Dat zal wellicht een spanningsveld blijven, maar ik denk dat alle betrokken partijen als volwassen partners rond de tafel moeten gaan zitten. Winnen mag in dit geval niet het uitgangspunt zijn. Ze moeten blijven onderhandelen."

Doe je zelf nog iets in het volley? "Er zijn veel mensen die met mij komen praten, maar ik sta niet te wachten op een job. Ik heb voor mezelf uitgemaakt dat ik nog altijd graag les geef en dat ik ook nog altijd graag training geef. Ik ken mezelf echter ook goed genoeg en ik weet hoe moeilijk het voor mezelf is om me in te perken. Ik zie de moeilijkheden dan ook al van verre aankomen."

Heb je ideeën of tips voor andere federaties? "In het volley zijn al mensen uit Schotland, Denemarken, Finland of Spanje komen polsen naar onze huidige werking en naar de structuren. Je moet immers eerst ideeën hebben vooraleer je met spelers of ploegen begint om te trachten die ideeën te ontwikkelen.

We zien intussen wel dat jongeren uit de Topsportschool (Verhees, van den Dries, Deroo...) tot goede resultaten in het buitenland komen. Hou er wel rekening mee dat niet alles vanaf het eerste moment op punt zal staan.

Maar ik zou als voornaamste tip meegeven dat je niet alles tegelijkertijd moet willen realiseren of veranderen, maar dat je gewoon de eigen sterke punten probeert te versterken. Dat kan b.v. zijn door de beste trainer en de beste speler samen te brengen, waaraan anderen zich - wellicht door een aantal positieve resultaten - kunnen optrekken."

Marcel Coppens

Relax, al onze omniums zijn zonder franchise !

Waarom blijven onze verzekerden zo kalm na een ongeval ? Simpel : ze weten dat Ethias alles voor hen regelt, en dat ze helemaal niets gaan moeten betalen. Want al onze omniumformules zijn zonder franchise*. Blijf dus relaxed en vraag een offerte.

Info en voorwaarden op www.ethias.be of bel gratis 0800 25 777

ethias
Doet wat moet

BEKERFINALES

HANDBAL

ZATERDAG 10 MEI 2014

DAMES 18:00

FÉMINA VISÉ - HB SINT-TRUIDEN

HEREN 20:30

HC VISÉ BM
OF KV SASJA - INITIA HASSELT

DE SPORTHAL

LOSTRAAT 48
HEIST-OP-DEN-BERG

INKOM
10 EURO

www.handbal.be

